

SLOVENSKI NAROD

'Zbija vsak dan popoldne, izvešči nedelje in praznike. — Inzerati do 30 peti vrst & Din 2.-, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.-, večji inzerati peti vrsta Din 4.-. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica šte. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čerkovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

GOSPODARSKI ODNOSAJI MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO

Zanimiva izjava senatorja dr. Frangeša o preureditvi gospodarskih odnosajev med Jugoslavijo in Italijo na osnovi vzajemnega izpopolnjevanja

Rim, 9. avgusta. — Vsi večji italijanski listi so objavili izjavo o italijansko-jugoslovenskih gospodarskih odnosajih, ki jo je dal bivši minister in senator Oton Frangeš uredniku korporacijskega glasila »Lavoro fascista«. Njegova izjava so italijanski gospodarski krogi sprejeli z velikim zanimanjem, zlasti ker je govoril tudi o bodočem razvoju trgovinskega prometa med obema državama, kakršnega bi lahko omogočili obe vladi v svrhu tesnejšega gospodarskega sodelovanja.

Senator Frangeš je uvodoma omenil, da so izjave, ki jih je dal po naročilu ministrskega predsednika Mussolinija novi italijanski poslanik v Beogradu Viola di Campalto ob priliki svoje nastopne avdijence pri Nj. Vel. knezu namestniku Pavlu, napravile tako v Jugoslaviji, kakor v ostalih dveh državah Male antante zelo ugoden vtis. Glede na to je sedaj podana možnost, da uredimo predvsem naše gospodarske odnose. Sporna vprašanja med obema državama so manjšega pomena. To velja zlasti za agrarne terjatve italijanskih optantov v Dalmaciji, za uporabljanje pristaniških skladišč na Reki in slične — več ali manj lokalne probleme. Glavno vprašanje je nova in pametna ureditev blagovnega prometa med Italijo in Jugoslavijo.

Blagovni promet ima glede na svojo vrednost večji pomen za Jugoslavijo kakor za Italijo, ker izvažajo Jugoslavijo v Italijo kvantitativno več blaga, kakor ga iz Italije uvažajo. Razvoj v zadnjih letih celo kaže, da se bližamo popolnemu ravnotežju. Pri pomniti je treba vsekakor, da je v času naš večjih količin razlik v prometu med obema državama Jugoslavija izvažala v Italijo skoraj izključno agrarne pridelke in

les, ki relativno le malo vplivajo na transakcije kapitala in dela glavnih dveh produkcijskih faktorjev. Italija pa je tedaj uvažala v Jugoslavijo produkte, pri katerih sta bila kapital in delo osem do desetkrat bolj udeležena kakor pri jugoslovenskih surovinah, ki so bile sicer po svoji trgovinski vrednosti enake italijanskemu blagu. Jugoslavija je uvažala v Italijo blago, ki se je tu reproduciralo v industrijske izdelke, ki so se nato na novo uvažali v Jugoslavijo. Ves dobiček na delu je ostal v Italiji. Zato italijanski primanjkljaj v odnosu napram Jugoslaviji dejansko ni bil primanjkljaj, marveč za italijansko narodno gospodarstvo celo dobiček. Zato glede na italijansko jugoslovenski blagovni promet ni mogoče vztrajati pri zahtevi po enakem razmerju med vrednostjo blaga, ki se uvažajo iz Jugoslavije v Italijo, odnosno obratno.

Na vprašanje novinarjev, kako bi bilo treba vplivati čimbolj ugodno na gospodarsko situacijo v obeh državah, da bi se promet med njima poročal, je senator izjavil:

Nedvomno je uspeh pogodb, ki jih je sklenila Italija z Avstrijo in Madžarsko, po dosedanjih statističnih podatkih zelo zadovoljiv. Promet med Italijo in obema srednje-evropskima državama se je tako po svoji količini, kakor po svoji vrednosti znatno izboljšal. Vendar nastane vprašanje, ali omogočajo preference, ki so se realizirale doslej, največji efekt glede na trgovinski promet med temi tremi državami. Če bi se v odnosajih v Jugoslavijo aplicirale enake preference, bi ne bilo pričakovati velikega efekta, ker bi moral preferencialni režim glede na jugoslovenske agrarne pridelke zbolj šati gospodarski položaj Jugoslovenskega kmečkega prebivalstva in ojačati njegovo kupno moč v svrhu večjega konsuma indu-

strijskih proizvodov, ki bi v tem primeru prihajali za Italije. S preferencami, ki so sedaj v veljavi med Italijo na eni ter Avstrijo in Madžarsko na drugi strani, bi se sicer cene, n. pr. žitu, povisale, nikakor pa bi to ne bilo v korist kmetu, marveč bi šel ves profit le v mavho posredovalcev. Gospodarski položaj bi se nikakor ne izboljšal in kmečko prebivalstvo bi ne moglo povečati svojega konsuma industrijskih izdelkov, ki bi se uvažali v smislu takega preferenčnega sporazuma z Italijo.

Zato bi samo carinske redukcije, ki bi omogočile totalno izenačenje cen žitu v obeh državah, mogel pozitivno vplivati na nove gospodarske odnose med Italijo in Jugoslavijo. Izenačenje cen v obeh državah bi ne pomenilo nikake nevarnosti, ker bi italijanski uvozni center še vedno lahko očul cenovo uvoženemu blagu na oni višini, ki je najbolj ugodna za dobri razvoj žitne trgovine v Italiji. Enako velja tudi za vse ostale jugoslovenske agrarne pridelke, ker naj bi se prodajali v Italiji. Takšna preferenca za jugoslovensko blago, bi se morala seveda vsekakor rekompensirati z enakimi olajšavami za italijanske industrijske izdelke in Jugoslavija bi morala v enaki meri znižati svoje carinske tarife. V vsakem primeru more le tako temeljit preferencialni režim v obeh državah ugodno vplivati na gospodarski položaj obeh držav.

Takšna nova načela v trgovinski politiki bi se seveda ne smele omejit samo na Jugoslavijo, marveč uveljaviti v vseh posredniških državah.

Novi pogodbeni odnosi med Italijo in Jugoslavijo v tem smislu bi ustvarili izhodno točko za gospodarsko rekonstrukcijo Srednje Evrope.

Izgredi v Brestu

Pariz, 8. avgusta. AA. V Brestu je prišlo sredi do novih nemirov. Kljub strogim odredbam prefekta, ki je prepovedal shode in zborovanja ter sprevede po mestu, so se stankujoči delavci skušali zbrati v skupine in napasti policijo, mobilno gardo, oddelke mornarice in vojske. Policija je morala 20 krat intervenirati. Pri spopadih je bilo mnogo ljudi ranjenih. Njihovo točno število ni mogoče določiti, ker so demonstranti svoje ranjence poskrili, da ne bi prišli pred sodišče. Ponoči je bil v središču mesta vzpostavljen popoln mir in red, demonstracije pa so se nadaljevale v posameznih predmestjih. Izgredi so se vršili po točno določenem načrtu in po navodilih nekega tajnega vodstva. Ker so v mestu pogasili vse luči, so si demonstranti napravili na raznih mestih manjše ognje, s katerimi so hoteli vzmetirati prebivalstvo, da bi se zbalomorebitnih požarov. Pri demonstracijah je sodelovalo le manjše število delavcev, ki so nameščeni v pomorsko-tehničnih zavodih. Med ostalimi je bilo mnogo brezposelnih delavcev in otrok.

Rumunski prestolonaslednik v Benetkah

Benetke, 8. avgusta. n. V Benetke je danes prispel rumunski prestolonaslednik princ Mihajlo. Tu se je sestal s svojo materjo princoso Jeleno. V Italiji bo ostal mesec dni na počitnicah v materini družbi.

Ognjenik Stromboli zopet bruha

Pariz, 9. avgusta. AA. Iz Neaplja poročajo, da je začel ognjenik Stromboli spet delovati. Vulkan izloča velike množice lave. Prebivalstvo bližnjih vasi je zelo vznemirjeno. Erupcija doseže še ni povzročila nikake materialne škode.

Izgon opozicijskih politikov iz Bolgarije

Sofija, 8. avgusta. AA. Včeraj so izpustili iz policijskih zaporov direktorja sofijskega lista »Kambane« Lazarja Popovskega, ki je bil aretiran, ker je baje prejemal od neke tuje države podporo za vzdrževanje svojega lista. Proti njemu je bila uvedena sodna preiskava, ker pa mu sodišče ni moglo ničesar dokazati, so ga morali izpustiti iz zapora.

Med tem krožijo po Sofiji govore, da bodo v kratkem izgnani iz Bolgarije zvenarski prvaki Karakulakov, bivši šef kabineta Kimona Georgijeva, Ivan Harizanov, predsednik zveze bolgarskih kmečkih združenj, in Kumanov, član banke. Izgnani bodo na podlagi uredbe, ki dopolnjuje zakon o ukinitvi političnih strank v Bolgariji.

Kako se delavstvo bori?

Dopis iz delavskih krogov

V zvezi s stavko grafičarjev je izšel v zadnji številki marksističnega lista »Delavska politika« apel na javnost, v katerem se pod gorenjim naslovom opisuje beda stankujočega delavstva v neki zagrebški papirnici!

Po poročilih tega lista je tamkaj v stavki 263 delavov in delavcev. Stavkujoči so si omislili zase in za svoje družinske člane na dvorišču neke gostilne skupno kuhinjo, kjer si razdele na dan in osebo po liter golaža in en kilogram kruha ali pa klobas in fižolovke. Na vprašanje sodnika zagrebškega lista kako vam je kaj, so odgovorili zagrebški stankujoči in njihovi ljudje: »Zdaj nam je popolnoma dobro, saj smo vsak dan po enkrat dobro nasitjeni!«

Dokaj mlada žena je pripovedovala: »Imam moža, ki je brezposeln, razen tega imam štiri neprekrbljene otroke. Preživljati smo se zgolj s tem, kar sem sama zaslužila. Lahko si predstavljate kako smo živeli s tedenskimi 120 Din, ki mi jih je izplačevala tvornica in zdaj dobivamo na dan 6 litrov golaža in 6 kg kruha, to nam zadostuje, da se nasitimo opoldne in zvečer.«

»Jaz imam družino s petimi otroki« je ponavljali starejši delavec. »Da bi vsaj vedno imel zajamčeno tako hrano in toliko!«

»Delavska politika« opisuje bedo stankujočega delavstva v Zagrebu z namenom, da bi vzbudila sočutje javnosti in proletarsko solidarnost tudi za štrajkujoče stavce v Sloveniji. Mi delavci se povsem strinjamo z naziranjem da se ne da in ne sme primerjati stavke stavcev s stankami delavcev v obratih, kjer so mezde pod eksistenčnim minimumom. Če to vendarle dela list, ki hoče veljati za glasilo proletarcev, potem to ni le samo demagogija, marveč že skrajna brezvestnost, v kateri se neko na račun stradalnega delavstva brije norce.

Iz samega citata »Delavske politike« je videti, da so

v Zagrebu znašali tedenski prejem, ki za enega delavca 120 Din, pri nas pa so pri grafičarjih znašali 800, 900 in čez 1.000 Din na teden. Pri nas je torej grafičar zaslužil na en dan več kot pa v zagrebški tvornici stankujoči delavec en teden.

Zato ni čudno, da so zagrebški stankujoči delavci sedaj kar blaženi, ko dobijo iz skupne kuhinje vsak dan vsaj po enkrat golaž in si samo žele, da bi vsaj vedno imeli zajamčeno tako in toliko hrano.

Pri nas pa grafični delavci že zdavnaj niso bili več proletarci, marveč so bili večji buržuji kakor vsak višji uradnik, pa naj si bo to na banovini ali na sodišču. Poznam cele vrste stavcev, ki živijo mnogo bolj udobno in potratno, kot marsikak »meščanski buržuj«, ki je na glasu milijonarja. Dva poznam ki imata svoje love, poznam jih, ki imajo svoje motorne čolne in motor na vozila za sport in veselje. Zato ni čudno, da si stankujoči stavci v Ljubljani niso najeli gostilniškega dvorišča, kjer bi si skupaj kuhali golaž, klobase in fižolovke, kakor to delajo zagrebški stankujoči delavci. Voditelji stavcev hodijo rajše na opulentno večerjo k Slamiču, kjer je prijetnejše in boljše kakor v družbi stankujočih proletarcev.

Čudim se »Delavski politiki«, da se ne ženiira pretakati krokodilskih solz nad takimi »proletarci« kakor so stavci, katerih zaupnik je še pred kratkim časom protestiral, da se je stavcu reklo, da je delavec, ne pa gospod. Tem bolj se čudimo »Delavski politiki«, kjer je znano, kako divje so se gospodje, ki se sedaj bore v »skupni fronti«, še pred kratkim obkladali s krilatico »scicambulio«.

Da, da, »Delavska politika«, stankovni in penzijski fond grafičarjev dela čudeže!

Eden, ki si želi biti stavec.

Poulične bitke v Toulonu

Vso noč so trajali izgredi demonstrantov v Toulonu, kjer je moralo nastopiti vojaštvo — 6 mrtvih in 200 ranjenih

Pariz, 9. avgusta. r. Proti pričakovanju zavzemajo nemiri in izgredi, ki so nastali v znak protesta proti ukrepu vlade v pogledu zanja plač in mezd, vedno večji obseg. Dasiiravno so izdale oblasti najstrožje ukrepe in poslale na ulice policijo in vojaštvo, se vedno bolj širi propaganda skrajnih levičarjev, ki z najrazglednejšimi sredstvi hujšajo nerazpoložene množice proti vladi ter izjavljajo vedno bolj krvave izgrede.

V pretekli noči je prišlo skoraj po vseh večjih mestih, zlasti pa v pristaniških, do velikih izgredov. V Brestu, kjer so bili izdani ukrepi, ki sličejo obsebnemu stanju, so se kljub temu zbrali ponoči stankujoči delavci ter je prišlo do spopada s policijo. Dva demonstranta sta bila ubita, več pa hujše ranjenih. Proti ponoči je policija napravila red.

Do zelo hudih dogodkov pa je prišlo proteklo noč v Toulonu. Mesto je bilo vso noč poroženo krvavih bojov. Že v prvih večernih urah so se začeli zbirati demonstranti v delavskih predmestjih, odkoder so nato prodirali proti središču mesta. Demonstranti so nastopali zelo iz-

zivačje proti policiji, ki jih je skušala s prva mirno razpršiti. Demonstrantov pa je bilo čimdelje več in policija je bila napram njim brez moči. Pozvala je na pomoč vojaštvo, ki pa tudi ni moglo vzpostaviti reda. Čim so demonstrante razgnali na enem koncu mesta, so se že zbrali na drugem in začeli znova izživati. Raz oken in streh so streljali na vsakega policajca ali vojaka, ki se je pojavil v bližini. Proti ponoči so dosegli nemiri višek. Demonstranti so se polastili elektrane in plinarne ter so pogasili vse luči, tako da je vladala v mestu babilska tema. Nato so navalili proti središču mesta, razbili vse izlože in šipe ter začeli ropati trgovine. Oblasti niso znale drugače več pomagati, kakor da so spustile na ulice senegalske črnce, ki so juršale postojanke demonstrantov in jih proti jutru zasedli. Do najhujših bojov je prišlo pri kolodvoru in pri elektrani. Po uradnih vesteh je bilo samo v Toulonu 6 oseb ubitih, nad 200 pač ali manj hudo ranjenih.

Katastrofalne poplave

Manila, 9. avgusta. AA. Iz pokrajine Bontok prihaja šele sedaj vest, da se je pripetila tam v noči na sredo spričo poslednjih vremenskih katastrof huda nesreča. Z nekega hriba se je utrgla velik plaz zemlje in zasul neko vas. 50 ljudi je bilo mrtvih, 2.000 prebivalcev dotične vasi pa je ostalo brez streh. V pokrajini Pangasanan je voda preplavila večje število vasi.

Newyork, 9. avgusta. AA. V državi Ohio je nastala katastrofalna poplava. Vsa dolina reke Mooshingama je pod vodo. Poslednja taka katastrofa se je tam pripetila leta 1913. Škodo cenijo doslej na tri milijone dolarjev. K sreči poplava ni zahtevala večjih človeških žrtev. V vodah so utonile tri osebe.

Berlin, 9. avgusta. AA. Kakor poroča DNE so zahtevale poslednje poplave Rme-

ne reke preko 100.000 človeških žrtev. Več ko 15 milijonov ljudi je ostalo brez doma. Poplave so opustošile 100.000 km² zemeljske površine. Več mest je popolnoma opustošenih. Škoda in obnova 2 milijardi mark.

Vojaške priprave Abesinije

Če bo Italija napadla Abesinijo, namerava abesinska vojska vkorakati v Somalijo — Zavarovanje egiptске meje

London, 9. avgusta. tr. Po večini iz Addis Abebe so abesinske vojaške oblasti sklenile zgraditi močne utrube na meji med Abesinijo in italijansko Somalijo. Tu bodo uredili tudi velika skladišča municije. Za primer, da bi začele italijanske čete s severne strani prodirati v Abesinijo, bodo abesinske čete nemudoma zasedle del italijanske Somalije. Na tem mestu Italija doslej ni izvršila skoro nikakih vojaških priprav in je somalijska meja le slabo zavarovana. Abesinci se nadejajo, da bi zasedbo Somalije ustavili italijanske prodiranje v Abesinijo.

Po najnovejših podatkih vojaških strokovnjakov šteje sedaj abesinska vojska 600.000 mož, izmed katerih jih je 250 tisoč oborožila vlada z modernim orožjem. Abesinci imajo na razpolago 300.000 pušk, po drugih vesteh pa baje cel milijon, česar pa zaenkrat ne morejo priznati. Abesinska vojska razpolaga z okrog 200 topovi raznih kalibrov, ima nadalje 700 do 800 strojníc in okrog 25 vojnih letal. Velike skrbí pa povzroča vladi preskrba municije.

Tudi na egiptsko-abesinski meji je opažati zadnje dni živahno kretanje egiptskih čet. Na meji so začeli graditi utrube. Mejo je zasedlo 8000 mož pešadije, bri-

gada topništva in večje število tehničnih čet. Zatrjuje se, da so bili ti varnostni ukrepi na egiptsko-abesinski meji izdani na izrecno željo angleške vlade, da bi se v primeru italijansko-abesinskega spopada ne kršila nevtralnost Egipta.

Konferenca treh

Pariz, 9. avgusta. tr. Kakor zatrjujejo poučeni krogi, je bila sklicane konferenca treh veleposlanikov, Anglije, Francije in Italije odgodena za teden dni, in to na željo Lavala, ki bo konferenci predsedoval. Prihodnji teden se namreč poroči Lavalova hčerka in bo Laval prisostvoval njeni poroki. Konferenca se bo zaradi tega sestala še le okrog 25. avgusta.

Kar se tiče konference same, si se vedno niso na jasnem, kakšen naj bo njen končni cilj. Poudarjajo le toliko, da ne gre za kako okorenelo konferenco, marveč predvsem za prijateljsko izmenjavo misli o abesinskem problemu, pri čemer se bo skušalo najti rešitev za mirno poravnavo. Kar se tiče Anglije, je odločena ustreči vsem željam Italije po gospodarskih koncesijah, odklanja pa slej ko prej vse italijanske politične in teritorialne zahteve.

Nameravana aretacija münstrskega škofa

Pariz, 9. avgusta. AA. Listi so objavili naslednjo vest iz Monakovega:

Policija v Münstru je dobila odredbo da aretirajo škofski palači škofa grofa Galena. Škof je bil o tem pravočasno obveščen, ter je sam stopil pred policijo.

ške agente odet v škofovska oblačila, s mitro na glavi ter s prekritimi rokami. Agenti so se ga tako preplašili, da ga niso aretirali in so aretacijo odgodili na poznejši čas.

Turške simpatije za Abesinijo

Addis - Abeba, 8. avgusta. AA. Prvi turški odpravnik poslov v Abesiniji je prispel v Addis - Abebo. Njegova naloga je, da organizira turško diplomatstvo na abesinskem dvoru.

Borzna poročila.

Curth, 9. avgusta: Beograd 7.-, Pariz 20.25, London 15.16, Newyork 305.573, Bruselj 51.625, Milan 25.10, Madrid 41.95, Amsterdam 206.85, Berlin 123.35, Dunaj 58.40, Praga 12.70, Varšava 37.85, Bukurešta 250.

Ne tirajte rudarjev v obup!

Važna konferenca delavskih strokovnih organizacij v Trbovljah

Trbovlje, 8. avgusta.

Vzmirjenje je nastalo v rudarskih revirjih radi ponovnega znižanja cen in do-
bavnih količin premoga s strani uprave držanih železnic, je prešlo tudi že na delavske strokovne organizacije slovenskih rudarskih revirjev, katerih zastopniki so se zbrali danes dopoldne v tukajšnjem delavskem domu, da proučijo nastali položaj in sklepajo o ukrepih, ki bodo potrebni, da se grozeče poslabšanje že itak težkega položaja pravčasno prepreči. To konferenco je sklicala ljubljanska Delavska zbornica in se je udeležil njen tajnik g. Filip Uratnik. II. skupino rudarske zadrage je zastopal g. Pliberšek, lokalno skupino pa g. Murn. Konferenca so se udeležili tudi številni zastopniki vseh treh v Delavski zbornici združenih strokovnih organizacij iz Trbovlj, Hrastnika, Zagorja, Hude jame, Kočevja in dr. Oblasti je zastopal sreski podnačelnik g. dr. Orožen, razgovorom pa je prisostvoval tudi narodni poslanec laškega sreza g. Rudolf Preleskovič. — Po vsestranski proučitvi položaja je bil s glasno sprejet naslednji komunikat:

Na pobudo Delavske zbornice, strokovnih organizacij in II. skupine rudarske zadrage, so se sestali danes rudarski zaupniki iz vseh rudarskih revirjev na konferenci v Delavskem domu v Trbovljah. Konferenca je proučila nevarnosti, ki groze našim revirjem in celokupnemu gospodarstvu dravske banovine radi namere, da država ponovno zniža dobave za državne železnice. Razpravljala je tudi o potrebi akcije, da bi se ta namera ne izvedla. Sklajeno se je ugotovilo, da je treba v to svrhu združiti vse sile. Ustanovljen je bil akcijski odbor, ki je prejel od konference nalogo, da ukrene vse potrebno, isti bo tudi sproti obveščal o svojem delu javnost, katero prosimo, da ga pri njegovem stremeljenju podpre. Vse časopise in delavstvo prosi akcijski odbor, da razvije svojo akcijo po njegovih navodilih. —

Akcijki odbor tvori zastopniki Delavske zbornice, II. skupine rudarske zadrage, zastopniki vseh treh strokovnih organizacij, po 1 zastopnik naših gospodarskih organizacij in kot zastopnik največjega rudarskega sreza Laškega, narodni poslanec Preleskovič. Novoustanovljeni akcijski odbor se bo se-

stal že v ponedeljek k svoji prvi seji, na kateri bo sklepal o nadaljnjih akcijah za rešitev težkega rudarskega problema dravske banovine.

Konferenca v zbornici TOI

Ljubljana, 9. avgusta

Našim rudnikom grozi katastrofa, ki postane lahko usodna ne samo za neštete rudarske družine, marveč, ki utegne zajeti tudi druge sloje naroda. —

Kakor znamo, so pretekli teden na merodajnem mestu osvajali predlog generalne direktorije drž. železnic, po katerem se zmanjšujejo količine premoga, ki ga bodo smeli v bodoče dobavljati rudniki v Sloveniji železniški upravi. Istočasno pa se tudi za preostale količine znižuje cena v občutni meri. Znižanje cen je bilo sklenjeno celo že tudi za dobave prejšnjih mesecev od 1. aprila dalje, dočim se imajo redukcije dobav izvršiti v jesenskih mesecih. Vse kaže, da je ta ukrep samo ena etapa procesa, ki se v praksi izvaja sistematično že dolgo vrsto let in ki gre za tem, da udeležbo naših premovalnikov na javnih dobavah vedno bolj eliminira na korist ostalih premovalnikov, predvsem privatnih rudnikov v notranjosti države. Ta ukrep pa spada ob enem v okvir sistematične demontaže slovenske industrije. Zadnji ukrep pomeni ne samo demantiranje prejšnjih izjav in zagotovil, marveč donosa ob enem novo poostreitev pri že itak nevdružnih prilikah v naši premovalni industriji. Na posledice a skrbijo gleda ves narod. Položaj proučujejo s posebno prigo naše gospodarske in socialne institucije. Zbornica za TOI je prav posebno na delu za obrambo naših gospodarskih interesov in namerava v okviru svojega delokroga storiti vse potrebne korake. Prihodnji tork se bo vršila v zbornici važna konferenca za državne železnice in pa o gospodarskih posledicah politike redukcije dobav premoga. Glavni referat bo imel tajnik Delavske zbornice g. Filip Uratnik.

Seja jeseniškega občinskega odbora

Znatne izpremembe v upravi — Preimenovanje ceste in ulice

Jesenice, 9. avgusta.

V sredo se je vršila v posvetovalnici na mestnem magistratu seja občinskega zastopstva, ki je potekla v lepi in stvarni debati. Bila je pa precej alabo obiskana, kjer je nekaj občinskih svetovalcev na dopustu, nekaj jih je pa iz upravnega odbora odstopilo in njihova mesta do seje še niso bila zasedena.

Predsednik občine mag. phar. Jože Zabar je ugotovil sklepčnost, pozdravil navzoče predvsem g. Jožeta Kožarja, ki je po vrstnem redu vstopil mesto odstopivšega odbornika g. Mihe Čopa. Kot prva točka dnevnega reda se je obravnavala ispolnitve vrzeli v občinski upravi in odboru, ker sta izstopila člana občinske uprave gg. Peter Sitar in Ivan Gogala ter odbornik g. Janko Mežnarčič. Izstop vseh treh se je vzel na znanje in sklenjeno je bilo, da prideta na meetri prvih dveh po vrstnem redu gg. dr. Maks Obersnel in Matevž Puc, na mesto g. Mežnarčiča pa po vrstnem redu mestni župnik duhovni

svetnik g. Anton Kastelic. Namesto gg. dr. Obersnela in Matevža Puc pa sta pritegnjena v občinski odbor po vrstnem redu gg. Andrej Globočnik in Boštjan, ki pripadata večinskemu klubu.

Na predlog člana uprave g. Janka Avsenika je bilo odobrenih nekaj izrednih podpor ubožen in brezposelnim ter nakup važnega inventarja za občinsko pisarno in plačilo nekaterih nabavk za postavke iz neprevidevne izdatke. Poleg ne katerih važnih zadev, ki so se obravnavale na tajni seji, je bilo na predlog poročevalca g. dr. Rekarja iz glasovi večine sklenjeno, da se preimenuje Prosavetna cesta v Tyrsevo cesto. Cesta za Sokolskim domom in Obrtniška ulica pa v Sokolsko cesto. V domovinsko zvezo sta bila sprejeta g. Marjan Zagar iz Čezroče pri Boveu in učiteljica iz Trsta gđ. Milka Kemperle. Opozicija se je glasovanja vzdržala. Predsednik občine g. Zabar je ob zaključku seje sporočil, da se bo vršila seja plenuma v najkrajšem času.

Muropoljski kasač in kmetsko gospodarstvo

Ob velikih jubilejnih prireditvah ob 60 letnici Kola jahačev in vozačev v Ljutomeru — Konjske dirke na Cvenu

Stara kmetska konjereja na Murskem polju ima številne prijatelje in pospeševalce, ni pa tudi brez nasprotnikov. Slednji ji očitajo, da ni za kmela, da je nekam pregospoška, da prehajajo dirke kmetskih konj v sport, da je kasač — amerikanec za kmetsko gospodarstvo manj uporaben, da se taka reja ne izplača, da je kasač preobčutljiv itd. Ti očitki so krivični. To se pokaže, ako vidimo konja-kasača pri delu, kajti muropoljski kmet ga nima samo za dirko in vožnje z zapravljikom, ampak mora z njim opravljati vse tista dela na kmetskem posestvu, ki jih opravljajo drugod s težjimi konji. Dolgoletna izkušnja je pokazala, da je današnji muropoljski kasač pri vsakem delu prav tako uporaben, vztrajen in izdaten kakor druga pasma. Muropoljski kmet mora z njim vsako leto navoziti na njive potrebnega gnojla, jih preorati in prebrnati, napraviti neštete vožnje v oddaljene gorice, kjer ceste nikakor niso lepe in ravne, in to še s primernimi tovari, potem slede vožnje ob času košnje in žetve, vožnje lesa, proda, drv itd. Da ne sme pri tem kasača preobremeniti, je dejstvo, ki velja za vsakega konja lažje pasme.

Svojo uporabnost v kmetskem gospodarstvu bo muropoljski kasač pokazal tudi v okviru velikih jubilejnih dirk in drugih prireditve, ki bodo za proslavo 60-letnice Kola jahačev in vozačev v Ljutomeru v dnehi od 15. do 18. avgusta. Tedaj bo na dirkališču na Cvenu med drugimi tudi uporabnostna preizkušnja konj ameriške pasme. Konji kasači bodo vozili primerno težko breme, orali, branali, pripeljali v diru primerno zasedeno gasilsko brizgalno itd. Onim ki pravijo, da je kasač preveč razburljiv, bo dvoprepzna dirka 15. avgusta pokazala, da temu ni tako: vozile jo bodo namreč žene in hčere naših konjerejev in pokazale s tem, da je dobro vzgojen kasač pohleven kakor ovca. Prav isto bo na vožnji kmetskih senijorjev (nad 55 let) dne 18. avgusta.

Da je kasač poleg vse uporabe uporabnosti v gospodarstvu tudi še hiter, je samo ena dobra lastnost več. Dirke muropoljskih kasačev niso toliko sport kakor preizkušnja vztrajnosti in izdatnosti v lepem in plemenitem endomurjem letu (Jasna). Prav ta

lastnost je tista, ki daje muropoljskemu kasaču višjo prodajno ceno. Medtem ko je cena konjev druge pasme zelo padla, sicer tudi za ameriške kasače ni ostala na nekdanji višini, vendar je še vedno primerna. Kar pa se tiče prevelike občutljivosti kasačev, vedo živinozdravniki na Murskem polju povedati, da ni večja od občutljivosti drugih lahkih konjskih pasem. Kajpada je treba tudi kasače primerno negovati in primerno hraniti, kakor vsakega konja.

Naposled: zakaj pa bi tudi kmet ob slovesnih prilikah ne smel napreči legepa in iskrega konja ter imeti pri pogledu nanj prav isti estetski občutek kakor »gospod«? Tako padajo pri globljem spoznavanju vsi očitki zoper rejo ameriških kasačev na Murskem polju. Priliko za tako spoznavanje pa nudijo vsem, ki se za konjerejo v kmetskem gospodarstvu zanimajo, jubilejne prireditve Kola jahačev in vozačev v Ljutomeru od 15. do 18. avgusta. Polovična vožnja je zagotovljena na vseh progah.

Iz Novega mesta

Po 27 letih v roke lastnika. Te dni je prejel učitelj g. Ludvik Koželj razglednico, ki je hodila iz Dunaja v Novo mesto polnih 27 let. Rozglednico, ki sta mu jo pisala njegova sestra Rozi in svak Anton, je prejel seveda v svoje veliko začudenje tem bolj, ker je pisec že 5 let mrtev. Razglednica ima datum 26. marca 1908 s bivšo avstrogrško znamko, s podobo cesarja Franca Jožefa za 5 vinarjev, drugo znamko »Narod sebi« in kočnico sedajo jagoslovensko znamko za

75 par. Na avstrogrski znamki je sig Tarvis, oz. ambulancne pošte.

Nerednosti na pošti. Novomestna pošta ima zlasti zadnja leta izredno velik promet, pa kljub temu nima dovolj uradnih moči, da bi šel promet v redu. Tako ima službo 10 uradnikov, dasiravno je določenih 11 uradniških mest, zadnje 4 mesece pa jih uraduje samo 6, ki pa so s delom preobremenjeni. Ze celi dve leti ne dobe ti uradniki rednega dopusta ali odmora. V službi so od 8. do 12., in od 14. do 18. ure. Poleg mesta je treba dostavljati pošto še k 5 selskim okrajem. Tako je tudi pri svaniških in služiteljih. Za odpusčenega svanišnika ni še prišla nadomestna moč, selska pošta dostava pa zopet lepa. 5 minut od mesta oddaljeni Smihel dobiva pošto vsak drugi dan. V takih razmerah seveda ne morejo izostati priložbe.

Gasilska vaja v Kamniku

Kamnik, 8. avgusta.

Med prireditvami kamniškega tedna je bila predvidena tudi skupna gasilska vaja vseh gasilskih čet kamniške občine, ki bi se imela izvršiti po nastopnem načrtu: Požar nastane v podstrešju nad davčno upravo. Ogenj prodre streho in ker piha močan jugozapadni veter je nevarnosti poslopje, kjer se nahaja sresko načelstvo in sodnija. Z ozirom na dejstvo, da kamniški vodovod zaradi majhnega pritiska ni prikladen za gašenje se uporablja voda iz potoka Milnševce.

V torek, 6. t. m. ob 1/2 19. uri se je iz poslopja, kjer je nastanjen davčna uprava prikazal gost dim in kmalu nato je gasilski rog že trobil alarm. Takoj po alarmu je stopila v akcijo Prostovoljna gasilska četa Kamnik pod poveljstvom g. F. Homarja, ki je postavila svojo motorno brizgalno poleg svojega doma in potegnila cevi po Majstorovi ulici okoli šole ter napadla »gorče« poslopje z dvema lestvama. Po 6 minutah od alarma sta že dva curka obkvala poslopje. Medtem je na telefonski poziv prihitela pod poveljstvom g. poročnika Stojkoviča Industrijska gasilska četa iz smodnišnice z dvema motorkama in lestvo. Izvršila je notranji napad v »gorče« poslopje in branila poslopje sreskega načelstva. Njim v pomoč so prihiteli še gasilci iz Duplice pod poveljstvom g. Semeje, ki so s svojo motorno brizgalno od severne strani zavarovali ogroženo poslopje. Vajo je vodil starešina kamniške gasilske župe g. A. Cerer, sodelovalo je pa 95 gasilcev. Ta gasilska vaja je v polni meri dosegla svoj namen. Z ozirom na precejšno oddaljenost vode, katero je bilo treba dovajati po ozkih in zavitih ulicah so gasilci pokazali dovolj spretnosti. Cevi je bilo položeno 110 m.

Kamniško občinstvo se je lahko prepričalo, da je obramba njihovega mesta proti požaru v dobrih rokah.

SOKOL

Sokol I. Ljubljana—Tabor obvešča: — Sokol I. Ljubljana, da se z vsemi oddelki udeležuje proslave 15 letnice obstoja Sokola na Ježici. Sokol na Ježici je bil ustanovljen v l. 1920 kot odsek našega društva, zato je naša dolžnost tem večja, da se odzovemo vabilu br. društva. Zbor vseh oddelkov v kroju je v nedeljo 11. t. m. ob 12.45 uri na letnem telovadšču Tabora, od koder odkorakamo s prapori in godbo na čelu na Ježico. Vabimo br. ljubljanske edine, ki se nameravajo udeležiti tega slavlja, da se nam priključijo. Zdravo!

— Ljubljanski Sokol poziva svoje članstvo, da se udeleži v čim največjem številu proslave 15 letnice Sokola na Ježici, ki bo v nedeljo 11. t. m. v Stožicah na vrtu br. Ramovša. — Za ono članstvo, ki se udeleži te proslave v kroju, je zbor ob 12.45 pri br. Sokolu I. na Taboru. Zdravo!

— Sokolsko delo v zasavskem kotu je zelo živahno. Dočim je matično društvo Litija že imelo svoj dobro uspehi javni nastop, pridejo sedaj na vrsto sosedne edinece Ponoviče, Sava, Poljsnik in Smartno. Društvo Ponoviče — Sava bo imelo svoj praznik v nedeljo, 11. t. m., Poljsnik pa 26. t. m., medtem, ko se nastop v Smartnem vrši šele septembra. Matično društvo Litija poziva svoje članstvo, da se polnoštevilno udeležijo vseh nastopov naših sosednih edinec. Še posebna dolžnost pa nas veže do naše br. čete na Poljsniku, kjer tabor sedaj naša deca in se igra na novem letnem telovadšču, ki ga je uredilo članstvo s kulukom. Torej v nedeljo vel v Ponoviče, 26. t. m. pa na Poljsnik. — Zdravo!

Gospodinsko šolo v Savinjsko dolino!

Zanimanje za gospodinski pouk je med prebivalstvom zelo veliko

Ljubljana, 9. avgusta.

Savinjska dolina je ena naših najlepših dolin. Prejšnje čase je bila tudi zelo bogata, a tudi sedaj se nam ni treba bati za njeno bodočnost. Dandanes se njena lepota kolikor toliko rentira, da govorimo v jeziku trgovcev, tujski promet prodira čedalje bolj po vsej dolini navzgor tja do izvirarja pod Okrešljem. Dolina namreč privlači Zagrebčane in tujski promet, ki bi se sicer začel znatno usmerjati po Zasavju proti Ljubljani, če bi bila zgrajena cesta, se zdaj pred vsem koncentrirala proti Savinjski dolini. Pozabiti tudi ne smemo, da je v bližini Celje, ki ga je tudi že treba upoštevati v tujsko prometni bilanci, pa tudi iz Maribora se pozna kolikor toliko dotok letoviščarjev. Vendar naravni pogoji sami na sebi ne pospešujejo tujskega prometa. Če bi letoviščarji ne bili zadovoljni v gostinskem pogledu, bi se nevedno ne vračali. Kmet v Savinjski dolini je napreden, da bi ga lahko marekije pri nas posnemali. Še preden se je začel razvijati tujski promet v Savinjski dolini, je bilo že povsod snažno, ob cestah so pozdravljale potnike bele hiše, tu in tam vprav bahati kmečki domovi, ljudje so bili vljudni in postrežljivi, ter dovolj, da za napredek. Savinjska dolina se ni začela likati šele zaradi tujcev kakor nekateri drugi naši kraji.

Ne smemo misliti, da Savinjska dolina nima več nobenih potreb in zahtev. Mimorede omenjamo samo dolgoletno borbo za regulacijo Savinje. Tudi glede solstva ljudje ne morejo biti povsem zadovoljni. Celje ni tako blizu, kajti Savinjska dolina je dolga. V nji se združujejo še mnoge druge doline in ceste. Pri prirejanju banovinskih potovalnih tečajev za gospodinstvo se je izkazalo, da bi bila v Savinjski dolini zelo potrebna gospodinska šola. Tečaj sami so mnogo premalo, saj se jih lahko udeležujejo le redke obiskovalke, ki niso vselej najpotrebnejše. Zanimanje za

gospodinski pouk je izredno. V gornji Savinjski dolini so prihajala dekleta na tečaj po več ur daleč s hribov. Učiteljica je bila z njimi zelo zadovoljna, češ, da še ni imela tako odličnega materiala. V Savinjski dolini se nekaj krajev že delj časa poteguje, da bi dolina dobila stalno banovinsko gospodinsko šolo. Nekateri občine se pa tudi boje izdatkov za novo šolo, zato doslej niso pokazale razumevanja za njo.

Ze nekaj časa si prizadevajo, da bi banovina kupila grajsko pristavo na Brdu pri Mozirju, ki bi bila kot nalašč za gospodinsko šolo. V poskoplju, ki je enonadstropno in ima zelo velike sobe, bi bilo lahko središče kmetskega prosvetnega delovanja Savinjske doline. V gornji dolini potrebujejo zlasti mnogo zelenjave v poletni sezoni in potrebno bi bilo umno pospeševati zelenjadlarstvo. Prav tako bi banovina potrebovala v dolini travnico. Izkazalo se je, da nekatere vrste jabolčan zelo dobro uspevajo v Savinjski dolini. Posestvo na Brdu baže ni drago in izdatkov za nakup bi ne bilo treba biti nikomur žal. Nekaj stroškov bi se sicer bilo s prezidavanjem, toda banovina bi pridobila nepremično velike vrednosti, ne le v materialnem pogledu, temveč, ker bi bila postavljena trdna postojanka kmetske prosvete. Zadeva je še tembolj nujna, ker je nevarnost, da bo prešlo posestvo v druge roke ter da banovina ne bo imela več tako lepe prilike za nakup. Za posestvo se poteguje tudi neki zavod. Težko je reči, če bo res banovina kupec, kajti božji in samoupravi mlini meljejo počasi.

Da bi prišla gospodinska šola v Mozirje, govorijo več razlogov. Gornji in srodni del Savinjske doline gravitirata na Mozirje, pa tudi Zadrška dolina je blizu. Navzgor od Mozirja so zdaj že izraščali letoviščarski kraji, kjer je še posebno potrebno, da imajo dober gospodinski naraščaj. Upamo, da se bodo končno na banovinski odločili, saj so že dovolj razmišljali o stvari.

Požar v Vodich

Vodice, 9. avgusta.

Sinoči je zločinska roka zažgala pri posestniku in gostilničarju Janezu Gubancu. Okrog 11 ponoči je začelo goreti jasku za seno, odkoder se je ogenj naglo razširil na hlev, pod in šupo. Kljub temu, da so si štiri gasilska društva z motornimi brizgalnami prizadevala ogenj pogasiti, je vse pogorelo do tal. Gašenje je zelo oviralo pomanjkanje vode. Gubanc je hudo prizadet, ker je bil že itak v poravnavi, sedaj pa ga je zadela še ta nesreča.

V zadnjem času so požari v našem kotu sploh na dnevnem redu. Ne mine teden, da ne bi zapel rdeči petelin zdej tu, zdej tam. Pred 14 dnevi je gorelo v Trbovljah, kjer je pogorela trgovina z mešanim blagom, prejšnji teden pa smo imeli požar v Voklem. Povsod gre za požig, toda zločinca se niso mogli izslediti, dasi je orožništvo noč in dan na nogah. Kmetje so v strahu za svoje domačije in so začeli organizirati posebno požarne straže. Morda bo to kaj pomagalo.

SPORT

Motociklistične dirke na Ljubelj

V nedeljo 11. av. ob 10.

M. K. Ilirija priredi letos že petič mednarodne motociklistične dirke na Ljubelj. Dirkalni program je že izdelal, ter izkazuje 39 prijavljenih dirkačev. Borba za rušenje dosedanjih rekordov bo gotovo zelo ostra. Vse potek dirke, tako da bo občinstvo na vsaki točki ob dirkalni progi točno informirano o dirki. Ker se bo dirkalna proga zapirala točno ob 10.10 uri, se priporoča cenj. občinstvu, da pravčasno pride na pripravo mesta ob progi. Najboljša zveza je s jutranjim turist vlakom, ki vosi naravnost do Tržiča, odtam avtobosi »Patnik« priredi tudi vožnjo z avtobusom naravnost do Sv. Ane. Vsa polsenila pri tajništvu MK. Ilirije — telef. 20—46.

— SK Svoboda. Radi nedeljskega gostovanja, danes ob 20. uri članski sestanek.

Beležnica

KOLENDAR

Danes: Petek, 9. avgusta katoličani: Roman, Našimir

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Pozdravlja in poljublja te Veronika

Kino Ideal: Pariška dekleta

Kino Dvor: Princ Ahmed 1001 noč

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9, Ramor, Miklošičeva cesta 20, Garbus, Moste — Zaloška cesta.

ŠAH

Nacionalni turnir

Ljubljana, 9. avgusta.

V nadaljevanju prekinjenih partij IV. kola je Carev premagal Hrena, C. Vidmar Mareka, Sikošek pa R. Savica. Remis je bila partija B. Savič — Nikolič. Ostale partije so bile prekinjene.

Danes se je pričelo V. kolo. Hren in Sorli sta prosta. V dopoldanskem turnusu ni bila končana niti ena partija. Povsod so bile žilava borba. V A skupini ima v indijski partiji Grenčarski proti Carevu kmetski več, nasprotnik pa napad. Jonke ima boljše pozicijo proti inž. Preku. M. Vidmar je v indijski partiji dobil kot črni proti Gabrovšku kmetski, vendar je stanje nejasno. Nikolič igra Karo—Khan partijo s Šiško zelo dobro in stoji ob prekinitvi bolje. Preinfalk stoji nasproti B. Saviču nekoliko slabše. V B. skupini bo Herbatin najbrž kmalu zmagal Longerja, ki ima 2 trdnjavi in lova. Nejasna je stanje v partiji Licul—Subarič, Savič R.—Matvejev, Marek—Sikošek in Berič—C. Vidmar.

Upravičen strah

Trije morilci bi morali biti obeseni. Večala so bila postavljena nad reko. Pod prvima dvema se je vrz pretrgala, padla sta v vodo in se s plavanjem rešila na drugi breg. Tretji se je pa obrnil v krivnku, rekot:

— Gospod, vzemite prosim dovolj moči, no ver, ker jaz ne znam plavati.

STANOVANJA

Dvosobno stanovanje se odda za september. Tržaška cesta 61nco. 12 2371

Udobno 3 sobno stanovanje, kabinet, kopalnica, plin, takoj odda Franja Smoj. Prešernova ulica 30. 2421

PRODAM

Najmanjši znesek 8 Din Beseča 50 par, davek 3.- Din

Lahka letna oblačila bourett. kaša sport hlače, Meter, perilo itd. v lepi izbiri zelo poceni naprodaj pri Preskerju. Ljubljana, Sv. Petra cesta 14.

RAZNO

pristen, caraven, s čistim sladkorjem vžitek — se dobi na malo in veliko v

LEKARNI DR. G. PICCOLI, LJUBLJANA, Tyrševa cesta 6 (nasproti Nebočinih) 54/L

ENTEL — AZUR — PLISE izvrši ekspres MATEK & MIKEŠ, Ljubljana (poleg hotela Strušk)

MALINE sveže, lepe, dobavljajo pod 100 kg po Din 3.50, nad 100 kg po Din 3.25. — Naročila oddati v mlekarji, Pražakova 15. 2415

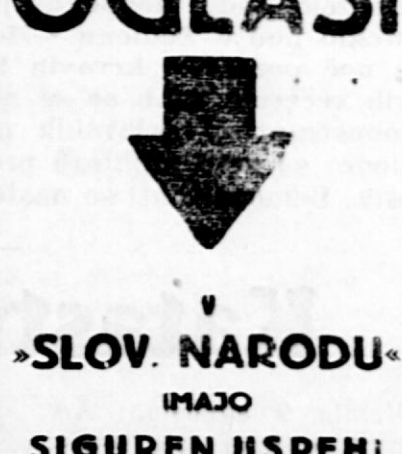

STAROST PRIDE

toda zobje bodo stali mladi in lepi ter jih negujem z zobno kremo

I M E A N katera uničuje ZOBNI KAMEN in obnem čuva ZOBNO SKLENINO!

MALI OGLASI

SLOV. NARODU

IMAJO

SIGUREN USPEH!

Uspeh

za uspehom

zanje, kdor se ob vsaki priliki poslužuje

MALIH OGLASOV

DNEVNE VESTI

— Naši delegati na mednarodni komisiji za kazensko pravo. Pravosodni minister je določil v sporazumu z ministrskim predsednikom za delegate naše države v mednarodni komisiji za kazensko pravo in kaznične profesorje in profesorke fakultet dr. Stanka Franka iz Zagreba, dr. Tomo Živanoviča iz Beograda in dr. Metoda Dolenc iz Ljubljane. Doslej je zastopal našo državo v tej komisiji vedno samo dr. Tomo Živanovič.

— Izlet naših avtomobilistov v Bolgarijo. Bolgarski avtomobil je sprejel z največjim veseljem predlog našega avtomobilista, da pride naš avtomobilisti skupni izlet v Bolgarijo. Bolgarski avtomobilisti sestavi poseben program za bivanje naših avtomobilistov v Bolgariji in sporazumno z državnimi oblastmi bo ukrenjeno vse potrebno, da odneso naši avtomobilisti iz Bolgarije čim prijetnejše vtise. Izletniki kretno na pot najbrž 15. septembra in posetijo najprej Sofijo, potem pa vse večje kraje do Varne. Potovanje bo trajalo 8—10 dni.

— Ameriški in angleški turisti v Dalmaciji. Včeraj zjutraj je priplul iz Benetk v Split angleški prekomorski parnik »City of Napura«, ki je pripeljal 280 letoviščarjev, večinoma Angležev. Potniki so se izkrcali in si ogledali mesto, zvečer so se na odpravljeni proti Grčiji. V Dubrovniku je prisel parnik »Roma«, ki je pripeljal 751 turistov, večinoma Američanov. S parnikom »Zagreb« je prisel včeraj v Split skupina Francozov, jutri pa prispe 25 Sicilijev.

— General Gajda v Dubrovniku. V Dubrovniku se mudi na počitnicah bivši šef češkoslovaškega generalnega štaba in vodja češkoslovaških fašistov general Gajda. Iz Dubrovnika odpotuje v Italijo.

Razpis glasbene nagrade. Ustanova Elizabeth Sprague Coolidge je razpisala nagrado 1000 (entiso) dolarjev za delo komorne glasbe, napisano za godalni kvartet brez klavirja. Tekmovanja se lahko udeležijo skladatelji vseh narodnosti. Rok za vlaganje del poteče 30. septembra 1935. Rokopisi (partiture in posamezni glasovi) naj se pošljejo anonimno—vendar s polnim imenom in navedenim naslovom skladatelja v priloženi zapечатeni kuverti—na naslov: Library of congress, Division of music »Elizabeth Sprague Coolidge Foundation«—Washington. V poštev pridejo samo takšna originalna dela (ne aranžmani), ki se še niso nikdar javno izvajala. Skladatelj rokopis ostane last Kongresne biblioteke, in se vnese v zbirko rokopisov omenjene knjižnice. Nagradeno delo se bo proizvajalo prvič na bodočem festivalu komorne glasbe v Kongresni biblioteki spomladi leta 1937. Vsa dopolnena dela bodo podvržena pravilom tega natečaja.

— Življenjski promet na sušaskem aerodromu. V nedeljo bo na sušaskem letališču velik letalski miting. Zračni promet je bil odprt leta 1930 in vsak dan je letalo sam enkrat, zdaj pa prileti na Sušak vsak dan že pet letal. Lani je šlo preko sušaskega letališča 3.000 potnikov, letos bo pa promet še večji. Prihodnje leto, dobi Sušak zračno zvezo z Rabom, Šibenikom, Splitom, Dubrovnikom in Kotorom.

— Domovi JS v Primorju so polni. Da omogoči počitnice na morju tudi mladini je začela Jadranska straža graditi na Jadransko domove. Letos so njene kolonije polne. Pomladek JS iz Maribora je na počitnicah v Bakru, misli v Splitu, zagrebški v Jelsi, petrovgradski v Omisu, beograjski v Bjeloh, sarajevski v Budvi itd. Oblastni odbor JS v Ljubljani, Osijeku in na Cetinju nameravajo zgraditi na Jadransko domove.

— Angležinje navdušene za lepoto Hvara. V Hvar je prislo 26 profesor iz Londona. Angležinje so navdušene za naravno lepoto Hvara, a posebno so jih očarali kulturni in zgodovinski spomeniki ter stare slike v katedrali in smostanu.

— 2.000.000 za volitve v delavskem zavarovanju. Minister socialne politike in ra-

rodnega zdravja je ustregel splošni zahtevi po volitvah v delavskem zavarovanju. Volitve pa ne bodo smele veljati več nego 2.000.000. Po starem volilnem redu bi veljale okrog 5.000.000.

— Konferenca gospodarskih zbornic. Danes se je pričela v Beogradu konferenca gospodarskih zbornic, na kateri se bo obravnavalo vprašanje kmečkih dolgov in druga važna gospodarska vprašanja. Predno izda uredbi o kmečkih dolgovih bo vlada vedeti kakšno stališče zavzemajo v tem pogledu gospodarske zbornice. Iz Ljubljane je odpotoval na konferenco glavni tajnik ZTOI g. Ivan Mohorič.

— Izlet hrvatskih planincev v Julijske Alpe in Kamniške planine. Hrvatsko planinsko društvo priredi od 15. do 18. t. m. za svoje članke skupen izlet v Julijske Alpe in Kamniške planine. Glavna skupina se odpravi iz Zagreba 17. t. m. opoldne. Onim, ki jim bo mogoče odpotovati prej, se pa odpravi že 14. odnočno 16. t. m. Glede tur se bodo planinci sami domenili.

— Z avtobusom na svetovno razstavo v Bruslju. Zveza za tujski promet v Ljubljani priredi drugi izlet z avtobusom na svetovno razstavo v Bruslju. Zadnji dan za prijave je jutri. Vprašate one, ki so se udeležili prvega izleta in prepričali se boste, kako krasna, polna znamenitosti in naravnih lepot je ta pot. Očloveku ostane tako potovanje v nezbrisnem spominu.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo lepo in toplo vreme, možnost neviht. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Splitu 32, v Zagrebu 31, v Skopju 30, v Ljubljani 29,2, v Beogradu 28, v Sarajevu 27, v Mariboru 26, v Rogasli Slatini 25. Davi je kazal barometer v Ljubljani 768,5, temperatura je znašala 16,6.

— Smrtina nesreča. Na cesti Virovitica—Gornji Miholjac je padel s tovornega avtomobila delavec Dušan Stojanović tako nesrečno, da mu je počila lobanja. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je kmalu umrl. Ker ni imel denarja je zlozel skrivaj na tovorni avtomobil in se skrčil med deske, da ga gospodar ni opazil. Na ostem ovinku je pa padel z avtomobila.

Iz Ljubljane

— Iz Invaizije beračev v Ljubljano. Danes so se zgodaj zjutraj prišli v mesto berači od vseh strani. Prihajali so mladi in stari, moški in ženske, nekateri podpre res potrebni, večina pa seve onih, ki je niso potrebni in ki beračijo iz navade. Berače pa je čakalo danes neprijetno presenečenje, kajti komaj so se prav mogli lotiti posla, že so jim bili za petami stražniki in detektivji, ki so jih do opoldne polovili cele grude ter jih odpeljali na policijo. Med aretiranci so bili tudi ne kateri večji grešniki, ki so jih po zaslišanju oddali na sodišče dočim so druge kaznovali policijsko, nekatere poslali odgonskim potom v njihove pristojne občine.

— Iz Avto podri kolesarko. Na Vidov-danski cesti se je pripetila davi nekaj pred 8 huda nesreča katere žrtev je postala 37letna hčarica Ivana Erbežnikova, doma iz Tomačevega, uslužbenka pa pri Reichu na Poljskem nasipu. Erbežnikova je privozila po Vidovdanski cesti, baš tedaj pa je pridiral ne s posebno brzino okrog vogla sofer Ljotze H. Avto je kolesarko odbil, da je padla po tleh in obdržala nezavestna. Sofer je voz takoj ustavil, ponesrečenko naložil in jo odpeljal v bolnico. Pri karambolu je Erbežnikova dobila težke notranje poškodbe in hude praske po vsem telesu.

— Iz Samomora narednika. Včeraj zjutraj so pripeljali v vojaško bolnico mrtvega 28 letnega narednika Edvarda Dolterja iz Metlike. Dolter je bil še nedavno v službi v vojni bolnici, od koder je bil premeščen v vojno bolnico v Osejke. Včeraj je naenkrat prišel v Ljubljano, obiskal je svoje znance v vojni bolnici in jim pravil, da prihaja po večnih opravkih. Potem se je poslovlil od njih in s prijatelji popaval voo noč. Končno so se s taksijem odpeljali pred neko kavarno, in ta čas ko so stopili njegovi tovariši v kavarno se je Dolter zunaj ustrelil z vojaškim samokresom v glavo, da so izstopili možgani. Ka ga je poglalo v smrt ni znano.

— Iz Z avtobusni izlet v Logarsko dolino in na Ljubelj, v nedeljo 11. t. m. sprejema »Putnik«. Prijava do sobote.

Kupuj domače blago!

Občutljiv barometer

— Pomislite, gospod, moj barometer je tako občutljiv, da je onega dne, ko mi je ušla žena, kazal baš na lepo vreme.

Zvočni kino Dver

Telefon 27-30

Danes ob 4. 7. in 9. uri

PRINC AHMED

1001 NOC

Dopolnilo: Bikorborbe v španiji

Vstopnina v parter Din 3,50

Iz Celja

— c. Avtobusna proga Celje — Logarska dolina v nevarnosti. Koncesija mestnega avtobusnega podjetja v Celju za progo Celje—Logarska dolina je potekla. Prometno ministrstvo pa poskuša preprečiti podelitev nove koncesije za to progo, ker smatra, da konkurira železnici. Če bi se ta namera uresničila bi Celje izgubilo neposredno zvezo z Gornjo Savinjsko in Logarsko dolino, kjer je tujski promet po otvoritvi avtobusne zveze Celje—Logarska dolina izredno oživel ter pritegnil goste iz raznih krajev države in inozemstva. Interesi tujskega prometa nujno zahtevajo, da dobi mestno avtobusno podjetje čim prej novo koncesijo zato važno progo.

— c. Mestna knjižnica bo od 12. do 19. t. m. zaprta, 20. t. m. pa začne zopet poslovati.

— c. Nov šahovski klub. Pred dnevi je bil ustanovljen šahovski klub v Gaberju pri Celju. Za predsednika je bil izvoljen Emil Csörgö.

— c. Obrtno razstavo v Celju je obiskalo v nedeljo, ponedeljek in včeraj že okrog 7.000 ljudi. Obisk presega vsa pričakovanja.

Iz Laškega

— Osebnost vest. Novi srečni sanitetni referent g. dr. Fran Delak je prevzel s 1. avgustom uradne posle pri tukajšnjem sreznem načelnstvu.

— Hmeljski prireza. Na splošno željo ponovi sokolski dramski odsek v soboto 10. tm. ob 20 uri pripriljubeno Gobevo opereto: »Hmeljska princesa«.

— Uzmivši. Uturjeni od težkega dela so Marinkovi na Slinnem spali v noči od 31. julija na 1. avgusta, da bi jih tudi grom ne bil prebudil. To priliko so izrabili predzniki tatitci ter vlomili v sobo, kjer so vohali plen, ki ni bil baš slab. Odnegli so nad 3000 Din gotovine ter večjo množino jaje in zalogo zabele. Plena pa se niso dolgo veselili, ker jih je na pobudo tukajšnje žandarmerijske stanice zalotila celjska žandarmerija baš ko so si v gostilni »na škarpic na Bregu pri Celju delili plen.

— Avtomobilisti pozor! Radi večjih popravil bo banovinska cesta: Trbovlje—Marja Reka v odseku: Marja Reka—Podmeja do 30. septembra zaprta za vsak avtomobilski in težki vojni promet.

— Nedelja v znamenju sporta. S.K. Laško je priredil v nedeljo sportni dan, ki je privabil — poleg sportnikov — številno publiko v Laško. Z izletniškim vlakom pa se je pripeljalo tudi 80 Zagrebčanov. V dopoldanskem štatenem teku 4 x 100 m je odnesel prvenstvo S.K. Celje (prehodni pokal); sledila sta mu S.K. Celje (prehodni pokal); V distančnem teku 1500 m pa sta zmagala: Matko in Haas (S.K. Laško). Popoldne pa so se odigrale nogometne tekme, od katerih je bila posebno revančna tekma med S.K. Laško ter trgovskim S.K. Zagreb nadvse zanimiva. Moštvo obeh klubov je igralo z elanom, vendar pa so bili Zagrebčani v premoči in vodili v obeh polčasih. Posebno v napadu so bili moštrji ter dosegli tudi temu primerne rezultate 5:2 (1:0). Po tekmah se je razvila živahna zabava na veseliščnem prostoru. Pri tej priliki so zalili zmagovalci zabite gole s čašo rujnega. Pridružili so se jim tudi premaganci, ki so jim bili pri tej tekmi popolnoma kos. Kljub lokalpatriotizmu navdušenju posameznih klubov pa je bilo slovo nadvse prijateljsko. Pri pestrem sporedu dneva je prišel pač vsak na svoj račun in bi se menda celo Tirolec ne bil mogel pritožiti.

Zvočni kino Ideal

Danes ob 4. 7. in 9^u, zvečer

Film petje in smehe

PARISKA DEKLETA

Vstopnina 4,50. 6,50 in 10 Din

Med gornjegrajskimi „purgarji“

Ljubljanci poznajo bolje Dunaj, kakor Gornji grad

Ljubljana, 1. avgusta. Nešli meščani mislijo, da se zdaj ne godi in ne zgodi nič nikjer, ker se ne zgodi v Ljubljani. »Purgarji« po deželi so pa užaljeni, da ves svet prezira njihove dogodke in kraje in da za nje niso odprti niti tujsko prometni registri. In v resnici je pri nas mnogo lepih, pa tudi znamenitih krajev, ki niso mnogo znani niti po imenu. Takšne kraje je torej treba odkrivati kakor Kristof Kolumb Ameriko. Reporter je prejšnje dni brul pete po stranskih cestah med nižimi najprijetnejšimi letovišči. Torba je bila kmalu polna, kajti reporter pri nas ni vaskdanja prikazov v krajih, ki ne morejo živeti od same svetovne slave. No, pojdemo iz Kamnika v Gornji grad!

Najprej malo zemljepisa. Kje je Gornji grad? Samo pet ur hoda od Kamnika ali dve uri vožnje s kolesom. Hudi turisti jo primahajo v Gornji grad celo v štirih urah. Kljub temu pa poznajo Ljubljanci bolje Dunaj kakor Gornji grad. O Gornjem gradu vedo le, da v njem preživlja pokojni nadškof Jeglič in da so v gornjegrajskem okraju veliki škofjski gozdovi. Nekoliko popularnosti si je pridobil Gornji grad tudi, ker je v njegovem okraju izvoljen poslanec Mačkove liste. Zato se pač godi izletniku, ko prvič zagleda s Črničev pod seboj gornjegrajsko dolino kakor Izraelcem, ko so zagledali Obljubljeno deželo. Kdo bi si mislil, da je lepo tudi onstran Kamnika in še celo na oni strani bivše meje med Štajersko in Kranjsko. Črničev je naš Semmering kar se prepriča kaj kmalu kolesar, ko se preda vetrovom in usodi ter smukne z vrha v krasno dolino kakor bi ga nosili sami angeli. Krmariti pa seveda mora sam, kajti angeli bi ga lahko zanesli s ceste na ost rih ovinkov tja doli, kjer bi mu najbrž vzelo za vedno sapo. Nebeška je takšna vožnja ob globokih prepadih, ko je »ves svet« razprostr pod teboj, ko te zdaj zajame aromatičen gozdni zrak, zdaj ti pomežikne solnce in zadiše livade, polja, cesta pa beži pod kolesom, kakor da frči na tobogan-skem traku. Menina planina na desni je en sam pragozd, temno zelen brez lis ter goljav, pod njo pa je vesela dolina, polna svetlih, vabečih barv in sploh je vse veselo, ljubko, brez ostrosti. Vendar to ni nižinski svet, ne, planinski je, planinski je zrak, planinske so barve, planinsko je solnce in tudi Dreta, srebna vodna dreta, je hči planin. Preden je konec klanca, mora kolesar ustaviti, tako je prevzet nad pogledom na Novo Štifo, in osi so nevarno razgrete.

V Gornjem gradu so obhajali fantovsko nedeljo. Letoviščarji so stali na pragih hiš in občudovali procesijo. Godci so korajžno »zingali« veselo korčično, fantje so pa moško korakali ter čutili, da se po njih pasejo oči deklet. Ob Dreti so pa vihrale zastavice ob novem kopališču. Tržani so se pripravljali na slovesen dogodek, na otvoritvo kopališča. V gostinah so moževali hribovski magnati, sami kralji na Betajnovi. Letoviščarjev je bilo povsod dovolj. Najbrž jih je v Gornjem gradu toliko, ker o tem kraju nihče ne piše, da je lep. Letos je cela nedeljo pisal, da ni bolj pustega kraja in da se mora žrtvovati, kdor hoče živeti v njem. Kljub temu so pa v Gornjem gradu letoviščarji tako zadovoljni, da jih bo kmalu v njem več kot domačinov. Med njimi so tudi pristni tuji in ne le oni, ki bi radi veljali za tuje in zaradi tega »ne znajo« slovenski. V Gornjem gradu pa tudi znajo ceniti tuje kot prave goste in se zavedajo, da tuji niso zaradi njih. Tako ti pretežjejo, da se začne štet med visoke zverine. Da, dobro nam je tukaj biti... v tej »puščavi«. Nekdo je potuhal, da je Gornji grad odrezan od sveta, tržani pa so o svetu prav tako dobro poučeni kakor Ljubljanci. Vsek dan čitajo že zjutraj ob 9. ljubljanske jutranje liste, in sicer tako pazljivo, da ti vedo povedati za več mesecev nazaj, o čem smo se lagali. Na cesti srečujes fantje in može, ki jim gledajo listi iz žepov. Samo letoviščarji se ne brigajo za ves svet, razen nekaterih, ki nestrpno pričakujejo vsak dan pošto, prihod avtobusa. Na klopih v senci posedajo ali čakajo pri

frizerju, zlasti dame, da bi jih pomladil. Nekateri se pomlajujejo v Dreti, toda doslej so se vode nekoliko izogibali, ker zaradi sramežljivosti niso hoteli oblačiti kopalnih blek med gromjem. Zda jim je ustreglo Olepšavalno in tujsko prometno društvo, ki je zgradilo pod jezo, kjer je bila včasih žaga, lepe kabine in skupni slačilnici.

Toda ne smete misliti, da se tržani hvajajo s svojimi pridobitvami in da pričakujejo kakšne poročilo o otvoritvi svojega kopališča. Sprijaznili so že s tem, da je ves svet odrezan od njih, čeprav oni niso od njega ter da nihče noče ničesar vedeti o Gornjem gradu. Gornji grad si pač mora vsak sam odkriti in kdor ne hodi slep po tem lepem svetu, bo kmalu odkril, kar vam je zdaj hotel reporter. »Odkritelju« pa ni treba baš cveteti cekini v žepu, kajti Gornji grad je letovališče po svoji lepoti in vsem, samo po gostilniških računih ni, zlasti, če piješ mleko.

Iz Višnje gore

— Komandir orožniške stanice premeščen. Na lastno prošnjo je bil premeščen iz Višnje gore v Ljubljano komandir orožniške stanice g. Ivan Kovačič. Služboval je pri nas več let in bil splošno priljubljen. Na novem službenem mestu mu želimo obilo uspehov. Na njegovo mesto je prišel orožniški narednik g. Mlinarič iz Vevč pri Ljubljani. Upamo, da bomo tudi z novim komandirjem orožniške stanice tako zadovoljni kakor smo bili z g. Kovačičem.

— Zopet pretep. V nedeljo so se zopet spoprijeli vročerkvni fantje v Lučah na šoli, kjer ju je Boštjančič iz Velike Loke pošteno izkupil. Naj bi fantje vendarle prišli do spoznanja, da delajo pretepi našemu ljudstvu samo smoto.

— Cesta na Polzevo. Dela na novi cesti hitro napredujejo in čez nekaj tednov bo cesta do vsi Zavrtiče tik pod Polzevom že dograjena. Potem bodo tudi utihnille pritožbe, da se do Polzevega z motornim vozilom ne da priti. Izletnikov je vedno več in vsi se pohvalno izražajo o Polzevem, ki postaja prava privlačnost Dolenjske. Tu vidimo kaj se da kljub težkim časom storiti v enem letu, če primejo za delo možje, ki so jim splošno koristi pri srcu.

Iz Metlike

Letni nastop metliškega Sokola. V nedeljo 11. avgusta priredi metliški Sokol svoj redni letni nastop, združen z veselico na grajskem vrtu. Društvo nam bo pokazalo sadove svojega dela med letom in smo prepričani, da ne bo člana ali meščana, ki prireditve ne bi posetil. Ker bodo naše lepe dame tudi to pot vzorno skrbale za telesna krepičila, bo uspeh gotovo še lepši.

Zelo se je mudilo. Avtobusni tank, ki je naš srez preskrboval s pitno vodo, je ljubljanska občina že odpoklicala nazaj, ker so se menda v Ljubljani zaradi prevelike števila ulic, ki so jih prej škropili, a sedaj na rovaš belokranjske suše pustili prašne, ljudje pritoževali. V Beli Krajini je namreč bilo te dni nekaj dežja, ki pa za našo kraško zemljo ni kdovekaj prida zalegal.

Radiorogram

Sobota, 10. avgusta
Ljubljana, 12.00: Vožnja neznano kam (kar brez cilja, brez postaj to bo pravi dirandaj). — 12.45: Poročila, vreme. — 13.00: Čas, obvestila. — 13.15: Vožnja neznano kam (kar brez cilja, brez postaj to bo pravi dirandaj). — 18.00: Na delopust — veselili lie! — Radijski orkester. — 18.50: Zunanji politični pregled (dr. Jug). — 19.10: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac ura. — 20.00: Mamzelle Nitouche (radijska opereta). — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.10: Lahkih nog na okrog. Koncert plesne glasbe, izvaja radijski orkester.

MARIJ SKALAN

ROMAN

Sida Silanova

Naj zaradi temnih strahov, ki so mor-da sploh samo prazne fantazije, ubijem to veliko ljubezen in z njo svojo in njegovo življenjsko srečo? Kdo mi daje to pravico? Ako je ta ljubezen resnična, potem sem samo del polovice, ki je šele z njim celota. Da, celota, tudi on...

Razum pa ni popustil:
»In vendar se tu ne smem premagiliti! Ne smem brez temeljite premišljenosti planiti k njemu in se mu obesiti okoli vratu. Tedaj me seveda ne bi mogel pehniti od sebe. Storil bi po moji želji, četudi morda proti resnični volji. Ne, tu je treba premišljenosti, skrajne previdnosti.«

Snovala je načrte, jih preizkušala in spet podirala, nazadnje je pa odločila:
»Ne, dokler se oče ne vrne, ne smem k njemu. Šele tedaj, ako res ne bo nobene druge rešitve, bom poizkusila to edino. Dotlej pa moram pripraviti do otenka sleherne besede in kretnje izdelan načrt...«

Ob istem času kakor Josip Silan, je pa bil obveščen o polomu milanske družbe tudi Adolf Rogan, ki je v zadnjih mesecih razpredel povsod izvrstno organizirano vohunsko službo, da je mogel biti takrat in točno počen o vseh Silanovih gospodarskih zadevah, morda celo prej in še boljše kakor Josip Silan

sem. V svoji toplo zakurjeni delovni sobi si je zadovoljno pomel roke. Na njegovem debelem, zabreklem obrazu se je pojavil zloben smehljaj zmagoslavja:

»Tako torej, si je dejal, »bitika je dobljena, Silanovina je naša. Moj nos je dobro vohal. Novi milijoni... Sedaj je postavljena za Roganov rod trdna podlaga. Zaenkrat Rogan senior, potem pa Evgen v Mariboru, Ervin v Hrušnici. Samo ko ne bi bil ves nje...«

Misel na pokojno ženo mu je pregnala zadovoljni smehljaj. Udarila mu je v spomin kakor nekaj neprijetnega, skrajno mučnega. Še vedno, po letih njene smrti, je čutil nezmanjšanjo njeno etično moč in višino, ki je tako daleč presegala njegove nižine, v katerih je grabil bogastvo preko solz in krvi stotih nesrečnikov. V značaju obeh svojih sinov, zlasti Ervina, je čutil njeno moralno zmago nad seboj in ji srmatote tega poraza niti po smrti ni mogel odpustiti. Naposled je pa jezero zamahnil z desnico in si s silo vse svoje energije pregural nevedno misel, kakor vselej, kadar se mu je približala v uri stiske ali zmag.

»Preč! Adolf Rogan ne sme poznati sentimentalnosti, poznati mora samo neizprosno napredovanje do ciljev. Kar se mi postavi na pot, mora pasti! Silan

se je otepal do danes. Ujeteja sem imel na trnku kakor sulca, pa je še vedno upal, da se izmuzne. Sedaj ga imam na suhem. Ha-ha-ha... To bo senzacija: Silanovina Roganova; Silan, ponosni, oho! Silan na cesti.

Dvignil je slušalko s telefona, zavrtel s svojim debelim, nerodnim kazalcem kolesce s številkami in klical po vrsti denarne zavode, svojega odgovornika in vse tiste, ki jih je bilo in predvidnosti treba obvestiti, da se je Silanovina dokončno prodrla in je edina pot še konkurz. Odvetnika je povabil k sebi, da se z njim posvetuje in izdela načrt za likvidacijo te zadeve, kakor je dejal.

Ko se je Josip Silan pripeljal v Maribor, je kročila senzacionalna vest o njegovemu polomu že od enega do drugega konca. Prijatelji so si jo pripovedovali po ulicah, kavarnah in poslovalnicah. Eni so pomikovali Silana in kleti Rogana, drugi so se škodljivo smejali, tretji pa je bilo vse le zanimiva novica.

V banki so sprejeli Silana takoj hladno, da se je zdržal in takoj zahteval: »Še vedo... Kako so mogli izvedeti? Rogan... Torej je vse, prav vse izgubljeno...«

Pogovor z ravnateljem mu je docela potrdil to zlo slutnjo.

»Gospod Silan«, je dejal, »resnično obžalujem, ali pomagati ne morem. Dobro veste, kako visoko vas je cenil naš zavod; veste tudi, koliko velikih in obojestransko koristnih poslov smo opra-

vili v teh letih sodelovanja. Toda... Iz vašega položaja ni več izhoda. Niste edini. Tako padajo drugi za drugim najmočnejši. Šibkejši so 'tak že davno likvidirani. Kdo ve, če ne zadene jutri enaka usoda tudi naš zavod, mene in vse, ki nam ustvarja eksistenčno podlago. Kriza... Nihče ni pričakoval, da bo do posledice tako strašno. Glejte, je to naše sedanje poslovanje sploh še poslovanje? Postali smo le administracija nečesa fiktivnega. le še na papirju obstoječega. Zaščita kmetov, valutna zapora, dušeti se kliring, konec pritoka vlog. Tolaži naj vas, da smo vsi na tej poti...«

»Prekleta tolažba, je vzkriklil Silan. »Še manj tolažila spričo dejstva, da je ta kriza ubila večinoma samo nas, med tem ko je vrsti drugih, ki so po ogromni večini tuji, nasuila polne blaga ne ziata.«

»So bili pač bistroumnejši kakor mi. Zavohali so pravočasno novo konjunkturo...«

»In kaj naj storimo mi?«

»Res, nerodna zadeva.«

»Nerodna? Strašna! Ko bi bil vsaj sam.«

»Gospodična Sida ni v taki nevarnosti...«

»Kako mislite to?«

»Menim, da se lahko ugodno poroči.«

»Sedaj, brez doma, brez premoženja? Gospod ravatelj...«

»Potegujeta se zanjo dva odlična ženina.«

»Katera? To mi je čisto neznano.«
»Nemogoče, gospod Silan, mi v Mariboru smo dobro poučeni.«

»A jaz ne vem ničesar.«

»To se pravi, potegujeta se za njeno roko dva, od katerih je eden šele mlad zdravnik, pa ambiciozen in v lepo bodočnostjo, drugi pa je bogataš, ki sedi že na vašem domu in bi tako lahko ostal še kot zet...«

»Doktor Francež in Ervin Rogan?«

»Da.«

»To je nemogoče.«

»Zakaj? Treba se je odločiti. Jaz ne bi sedaj čisto nič pomišljal. Odločitev je jasna: Ervin Rogan je na vsak način boljši izhod kakor dr. Francež. Sida poroka z Roganom edina lahko ohrani Silanovino, ki bi morala itak prej ali slej spremeniti ime, ker ni možkega potomca. Sicer pa, gospod Silan, se nikakor ne maram vmešavati v take, tako zasebne in diskretne zadeve. Govoril sem vam le kot prijatelj, ne kot bančni ravnatelj.«

»Razumem. Toda tu so še mnogi »če« in »akor«, gospod ravnatelj. Prvič mi je vaša vest docela nova in ne vem, koliko je resnična in koliko le izmišljena. Ako je pa tudi resnična, potem nastaja drugo vprašanje, na katero more odgovoriti le Sida sama.«

»To pomeni, da prepuščate odločitev njej?«

»Da.«

</

Frederic Boutet:

Anonimno pismo

»Pnevmatično pismo je tu, go spod... Henry Chartrey se je baš oblačil k obedu pri prijateljih, ko mu je prišel sluga sivo kuverto, na kateri je bilo s strojem napisano njegovo ime in naslov. Odprl jo je, razgrnil list tankega papirja in prečital naslednje, tu di na stroj pisane vrstice.

»Iskren prijatelj meni, da je dolžan opozoriti vas, da Genevieve Vallorgueva že ima ali pa pripravlja imeti ljubčka Xaviera Lefustella. Varala je z vami svojo moza, ki ni dovolj pazil na njo in ki ga ni ljubila, kar je bilo povsem naravno. Toda zdaj vas vara z drugim, ali ni tudi to naravno? Svarim vas.

Henry Chartrey je stal nekaj časa nepremično, držeč pismo v roki. Bil je presenečen. Kaj naj to pomeni? Ali je bilo to mogoče... Genevieve naj bi imela ljubčka? (Loreley je polovila o tem, hotela je odločiti anonimno opozorilo, ne da bi se zmenil zanj, to da to se mu v celoti ni posrečilo.

Pismo je vendar lažno, vsaj kar se tiče njega samega. Saj sploh ni bil ljubček Genevieve Vallorgueve. Ni bil njen ljubček, niti ni nikoli lazil za njo, čeprav jo je ljubil od prvega dne, ko jo je zagledal pred sedmimi leti, ko se je omožila z Vallorgueem.

— Moj prijatelj je, moj najstarejši prijatelj, je pomislil takrat Henry Chartrey. — ne morem ga varati.

Bil je sicer prepričan, da nežna in dražestna Genevieve ne more ljubiti neotesanega, veselega in čisto nerazsodnega Vallorguea. Vendar je pa ostal zvest svojemu sklepu in postal je njun domaći prijatelj. Svoje naraščajoče liubezni do mlade žene, liubezni, polne ožonosti in spoštovanja, ni nikoli izdal niti z besedico, niti s pogledom.

Genevieve je bila zanižava podoba mikavosti in kreposti. Naklonila mu je svoje prijateljstvo, svoje dragoceno zaupanje. Sprjaznil se je s tihim trnjenjem, ki ga je prenašal, ker je bila omožena z drugim. In zdaj naj bi se Genevieve naenkrat sprečala s Xaverom Lefustellom, s tem modrim in dalinim, s tem domišljavim nublavcem, ki je hodil od ženske do ženske z demistično gotovostjo, da se mu je treba samo pokazati in že zmaga. Da bi tudi Genevieve tako nizko padla? Ne, to je bilo blazno. Toda čim bolj je podil od sebe to grdo misel, tem bolj mu je rojila po glavi. Pred očmi mu je stopilo na tisoče dokazov, ki jih doslej sploh opazil ni. Začutil je, da premagljivo željo zvedeti vse... Da, vse mora zvedeti.

Zvečer se je bil povabljen na večerjo k Vallorgueu in zvedel je, da je povabljen tudi Lefustelle. Opazoval bo njegovo obhajanje z Genevieve... Henry je spravljal pismo v žep svojega smokinga in se pogledal v zrcalo, pred katerim je stal. Njegov obraz je bil še vedno blede od razburjenja. Skušal je pomiriti se, vzel je slugi iz rok klobuk in plašč ter odšel.

Vrnil se je okrog dveh zjutraj. Lelgel je, toda zaspati ni mogel. Bil je ves obupan in od jeze je kar škripal z zobmi. Vse je kazalo, da je govorno pismo resnico. Opazil je bil med Genevieve in Xaverom Lefustellom znake sporazumevanja, ki so presega li običajne neodgovorne šale. Proti koncu večera se jima je približal, ne da bi ga opazil, tako sta bila zatopljena v kramljanje — in zaslišal je naslednje Genevieveine besede: »Da, po jutrišnjem ob dveh... Lefustelle je pri tem obraz tako zadovoljno zažarel, da bi mu bil Henry najraje prisodil zašušnico.

Sestanek... Obljubila je sestanek temu tepcu, je pomislil ves iz sebe od ogorčenja. Hladno se je poslovil od Genevieve, ona pa tega niti opazila ni. Odšel je ves zbehan in potr. V glavo mu je šinila misel: zvedeti hoče, do kam sega njegova nesreča.

Da, njegova nesreča... Genevieve ni pripadala njemu... Pa tudi drugemu ne sme pripadati... Jutri jo bo zasledoval. V ta namen je ogrnil drug plašč, vzel nov klobuk, si nataknil očale in odšel v bližino hišee mlade žene, kjer je sedel v taksi.

Videl je, kako je prišla počasi iz hiše in poklical za vogalom taksi. — Sedite ji. — je naročil Henry svojemu šoferju in mu obljubil posebno nagrado, če bo vse dobro opravil. Genevievein taksi je vozil z običajno hitrostjo do Luxemburga na vogalu ulice Assas. Genevieve je izstopila, plačala in odšla na vrt.

Henry je dal ustaviti svoj avto blizu vhoda v park in z očmi je sledil mladi ženi. Videl je, da se je sestala s Xaverom Lefustellom, ki jo je že čakal, da je odšla z njim h klopi, kjer sta oba sedla. Kramljala sta dobre pol ure. Solznih oči ju je Henry od daleč opazoval. Ni taka, za kakršno sem jo imel, taka je, kakor so vse one druge, je ponavljal ves ogorčen Bil je neizmerno nesrečen.

Slednjič je Genevieve vstala in zapustila Xavera Lefustella, ki je odšel v drugo smer. Sama se je pa vrnila skozi ista vrata, kakor je bila prišla.

Na hodniku je stala mlada Henry. Prvotno je na hotel ustaviti, pa se ni mogel premagati. — Kaj, vi ste? je dejala Genevieve, toda brez vsakega presenečenja. — Ah, kako smešni ste v tem ogromnem plašču in očalih. Ne posmehujte se

mi, je vzdiknil in odložil očala, — ne smejte se... Rad bi govoril z vami. Govoriti moram z vami.

— Izvolite! Samo zakaj ste tako razburjeni? Kako to, da vas srečam tu?

— Da, gotovo niste pričakovali, da srečate tu še nekoga, razen Lefustella, kajne?

Stopil je korak nazaj.

— Ah, torej ste mi sedeli? In s kakšno pravico? V kaj se pa vmešavate, dragi moj?

Napetil je moral vse sile, da se je premagal.

— Izvolite sesti v moj avto, govoriti moram z vami.

— Genevieve, — je začel, ko sta sedela v avtomobilu, — prosim vas, rotim vas, da še enkrat dobro premislite, predno storite nepopravljiv korak. — vam pravim, ker ne morem verjeti, da ste že Lefustellova ljubica. Ni vas vreden, vas, Genevieve, ki sem vas stavil tako visoko, ki sem vas tako občudoval; bil sem tako ponosen na to, da sem vaš prijatelj, vaš zaupnik.

Skomignila je z rameni.

— Dragi prijatelj, nisem občudovala vredna žena, čisto navadna žena sam... Da, omožila sem se, sedem let je tega, vzela sem moža, ki me ni nikoli ljubil, ki me je podlo varal, ki so mu bile najdaljšačasnejše zabave ljubše od mene. Morda ne veste tega. Zdaj to povem. In tudi jaz ga nisem nikoli ljubila. Jaz sploh nisem živela. Morala imam, predno se postaram, pravico do malo ljubezni in življenja. Zdi se mi, da sem čakala že predolgo.

— In izbrali ste si tega puhloglavca, tega Lefustella, ki vas ni vreden... Te ga ljubite?

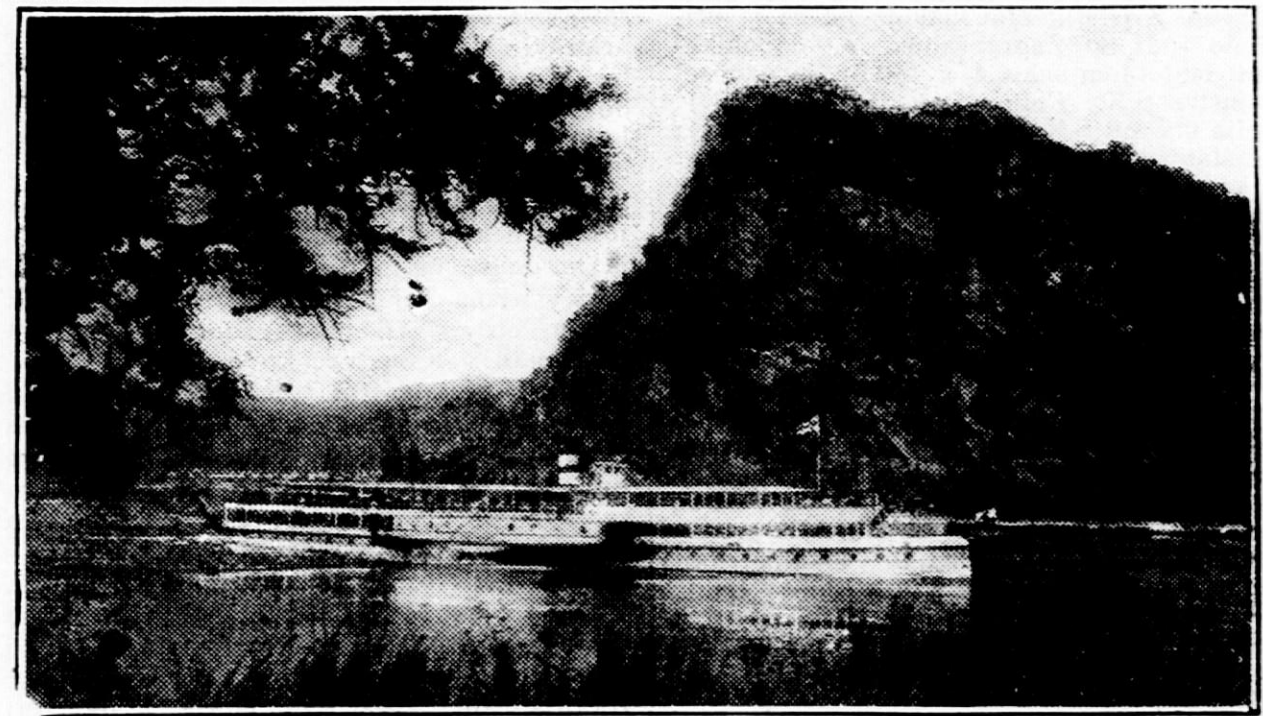
— No in kaj potem?

V Mainzu in Wiesbadnu

Cel hrib pokljeten — Vodnik, ki sovraži Francoze — Mimo slovite skale Loreley

Ljubljana, 9. avgusta.

Med St. Goarom in Oberwelsom se dviga na desnem bregu Rheina navpično proti nebu 132 m visoka slikovita skala, znana pod imenom Loreley. To mogočno skalo obdaja vneec pravilje. Najbolj znana je pravilja o čarovnici ali vodni vili, ki je nastala okrog leta 1800. K. Brentano pripoveduje o čarovnici, prebivajoči v Bacharach. Pozneje so mnogi pesniki opevali to skalo in splošno je znana priljubljena narodna Heinejeva pesem »Ich weiss nicht, was soll es bedeuten, nanašajoča se na Loreley. Na skali stoji lepa restavracija, pod skalo pa vodi železniški predor. Skoda, da nam čas zopet ni dopuščal ustaviti se, da bi bili videli to veliko znamenitost Rheimke doline od blizu. Sicer je pa tudi od daleč lepa. Prepričlo odmerjen čas je na takem potovanju edina senčna stran. Imeti bi ga morali najmanj desetkrat toliko, če bi si hoteli vsaj površno ogledati vse, kar hranijo tuji kraji važnega in zanimivega.

Loreley, pogled z levega brega Rheina

Vsi očarani nad prekrasno Rheimsko dolino, v kolikor nismo kimali, smo se počasi bližali drugemu velikemu mestu ob Rheinu, Mainzu. Znatno manjši od Kölna Mainz tudi ni tako velika privlačnost, čeprav ima svoje posebne lepote. Promet bi bil tu mnogo manjši, da ne kraljuje v neposredni bližini svetovno znano zdravilišče Wiesbaden, kamor prihaja vsako leto na tisoče bogatih tujcev. Proti večeru, si dokaj rano, smo prispeli v Mainz in se ustavili v najlepšem hotelu »Hotel zu Holland« na bregu

na reko in mogočen železen most čez njo, po katerem si v avtomobilu v četr uri v Wiesbadnu.

Mainz šteje 135.000 prebivalcev in velja za eno najlepših mest ob Rheinu. Tu se izliva v Rheim reka Main, po kateri je došlo mesto ime. Tu je sedež škofije. Mesto je mirno zato sta se v njem naselili umetnost in glasba. Mainz je pa tudi važno gospodarsko središče, sedež visoko razvite vinske trgovine. Pod hribom za mestom so ogromne kleti, kjer stoji orjaški sodi, polni zlate rheimke kapljice. Ko smo se vozili čez ta pokljetni hrib, smo si na tihem želeli, da bi mogli zatrkjati vsaj nekaj teh sodov domov, da bi povabili prijatelje na čašo res rujnega vina. Ogromno bogastvo je shranjeno tu, vse niti modernega kletarstva so prepletene v teh po največjih izkušnjah urejenih kletih, iz katerih gre rheimsko vino po vsem svetu. Tu je tudi rojstni kraj nemških šumskih vin, nemškega šampanjca.

Na hitro roko smo stresli v hotelu s sebe prah, ki ga itak ni bilo nič na nas, saj je ta prikazen tudi v Nemčiji na cestah neznan, potem ja pa našel naš iznajdljivi potni marš vodnika, kakršnega na vsej poti nismo imeli. Mislite si pruskega podčastnika starega kova, vojaka od nog do glave z brki, da bi kar same požirale Francoze. Prisedel je k nam v avto in popeljal nas s čez most v Wiesbaden. Spoloma je nam pokazal znamenitosti Mainza in okolice. Vse je bilo si-

— To je grozno! To je strašno! Mar ne vidite, kako trpim? Mar ne veste, kako vas že davno ljubim? Od prvega dne... Ah, Genevieve, to je grozno. Nisem vam hotel tega povedati, bili ste žena mojega starega prijatelja... Preveč sem vas spoštoval. Bože moj, a zdaj ljubite drugega, drugi se...

Položila je svojo roko na njegovo in mu pogledala v oči:

— Ali verjamete to?... Ali res verjamete, da je nekaj med menoj in tem puhloglavim tepcem? Saj ste vendar sami rekli, da tega ne morete verjeti. Ta sestanek, javen in prav nič nevaren, je prvi, ki sem ga mi dovolila... in zadnji bo. Ne potrebujem ga več... Zdaj vem...

— Kaj veste? — Da me ljubite, prijatelj, kakor ljubim jaz vas že davno, od samega začetka. Čakala sem... Da, čakala sem, da spregovorite. Niste imeli dovolj poguma. Jaz pa menda nisem mogla spregovoriti prva, saj nisem bila prepričana o vaši ljubezni, čeprav sem jo slutila. Dolgo je trajalo to, tako dolgo, da sem se morala zateči k nedolžni zvižaji in z njo pojasniti položaj. Spravljeno imam kopijo onega anonimnega pisma. Jo hočete videti? Razumete, morala sem vas pripraviti do ljubosumnosti, drugače bi ne bili spregovorili.

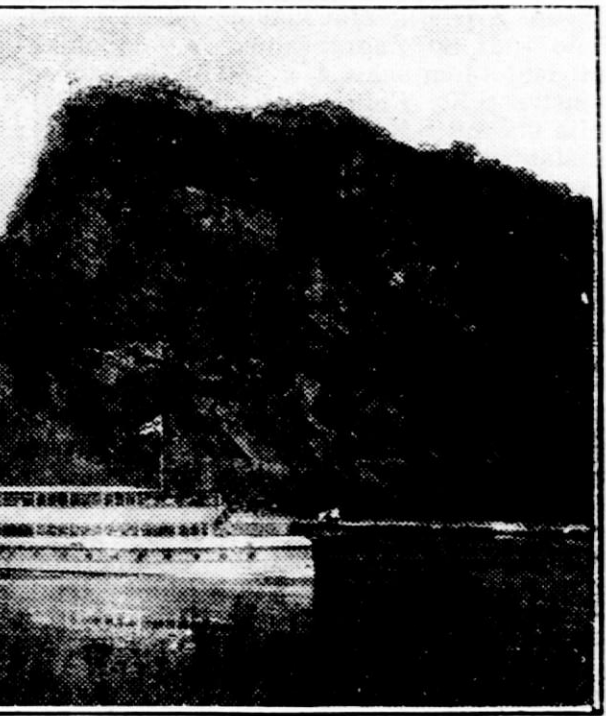
Strastno jo je objel.

— Ah, Genevieve, ah, Genevieve, kako čudovita ste... kako vas ljubim!

Smehljala se je. Ko je mislila, da si je izbrala drugega, jo je obsojal kot grešnico, zaničeval bi jo bil... A zdaj, ko je vedel da ljubi njega, ji je vračal vse svoje pobožno občudovanje.

jajno, prekrasno, kolosalno, vse največje, tako da sami nismo vedeli, kam bi s temi superlativi. Videli smo katedrale v Bheimsu, Bruslju, Louvainu, Kölnu, a naš vodnik je trdil, da je ona v Mainzu najlepša. Malo je manjkalo, da je ni proglasil tudi za največjo. In kako so mu žarele v divji jezi oči, ko je govoril o Francozih. Roke so se mu kar same krčile v pesti in če bi bil tisti hip zagledal pred seboj Francoza, bi ga bil prav golovo premakstil ali celo ubil. Taki so nemški vojaki, stara borbenost še ni izpuhtela iz njih, stari sovraštvo med Francozi in Nemci se je po svetovni vojni le še poglobilo. Kam to vodi, si lahko mislimo.

V Wiesbadnu smo ustavili pred krasnim zdraviliškim domom, kamor je odšla večina pogledat dvorano, opremo in gospe. Lep je Wiesbaden, ves v zelenju, da se bogate vile komaj vidijo iz zelenega naročja košatih dreves. Zdravilne vrelce so poznali že Rimljani, kot zdravilišče pa slovi Wiesbaden šele od 16. stoletja. Podnebje je zelo milo in tudi

Loreley, pogled z levega brega Rheina

pozimi je zdravilišče polno gostov. Zimska sezona prav malo zaostaja za poletno. 28 zdravilnih vrelcev je v Wiesbadnu, temperatura vode se giblje od 40 do 60 stopinj. Tu sem prihaja seveda skoraj izključno samo gospe, ki ima kaj pod palecem. Mnogi gledajo bolj na toaleto, kakor na zdravje, ki ga itak ne pogrešajo, kakor ne pogrešajo denarja. Slovesu zdravilišča odgovarja tudi Zdraviliški dom, mogočno, znatraj bogato opremljeno poslopje, spominjajoče po fasadi močno na Zdraviliški dom v Rogaski Slatini. B. Naš vodnik je vedel toliko povedati v samih superlativih, da bi ga bilo lahko poslušati tri dni, pa bi še ne bil vsega povedal. Že način, kako se je nam predstavljal, je bil nekaj posebnega. Stopil je prav po vojaško v avto, ves zravnil, pomagal zbrki, ošinil s sreptim pogledom nas vse, dvignil desnico in zaklical »Heil Hitler!« toda v tako nejasnem dialektu da smo komaj razumeli njegov pozdrav. Odgovorili smo mu seveda z našim domačim pozdravom, ki ga itak ni razumel. Na povratku je pa mož pri vsem svojem patriotizmu zgrešil pot, čeprav je od Wiesbadna do Mainza samo 11 km in se že od daleč vidita zvonika katedrale A Francoze bi vse pohrustal, tako jih sovraži. Kar škripal je z zobmi, ki je nam pravil, da ne more pozbati časov, ko so imeli Nemci zasedeno Porenje. Ko je nam razkazoval mesto, je nam zatrjeval o cvetličnem vrtu, da so zbrane v njem rože vseh vrst, kar jih je na svetu. Tudi za to trditve moram prepustiti odgovornosti njegovim brkom.

Iz Wiesbadna smo se vrnili navzaj vsem izkušnjavam dovolj zgodaj, da smo imeli še dosti časa za počitek. Nekatere so ves čas srbele pete in kar ni se jim hotelo k počitku. Pa ni bilo nikjer prave pričke, da bi posegli aktivno v nočno življenje tujih mest. Če nimaš polnih žepov denarja, da bi stotake kar razmetaval, je boljše, da ostaneš kot tujec ob strani, ker se itak ne moreš kar čez noč živjeti v povsem drugačne razmere in znajti med čisto tujimi ljudmi. Tako smo bili hoče noč solidni, kar je še edino pometno, kajti po prekre-

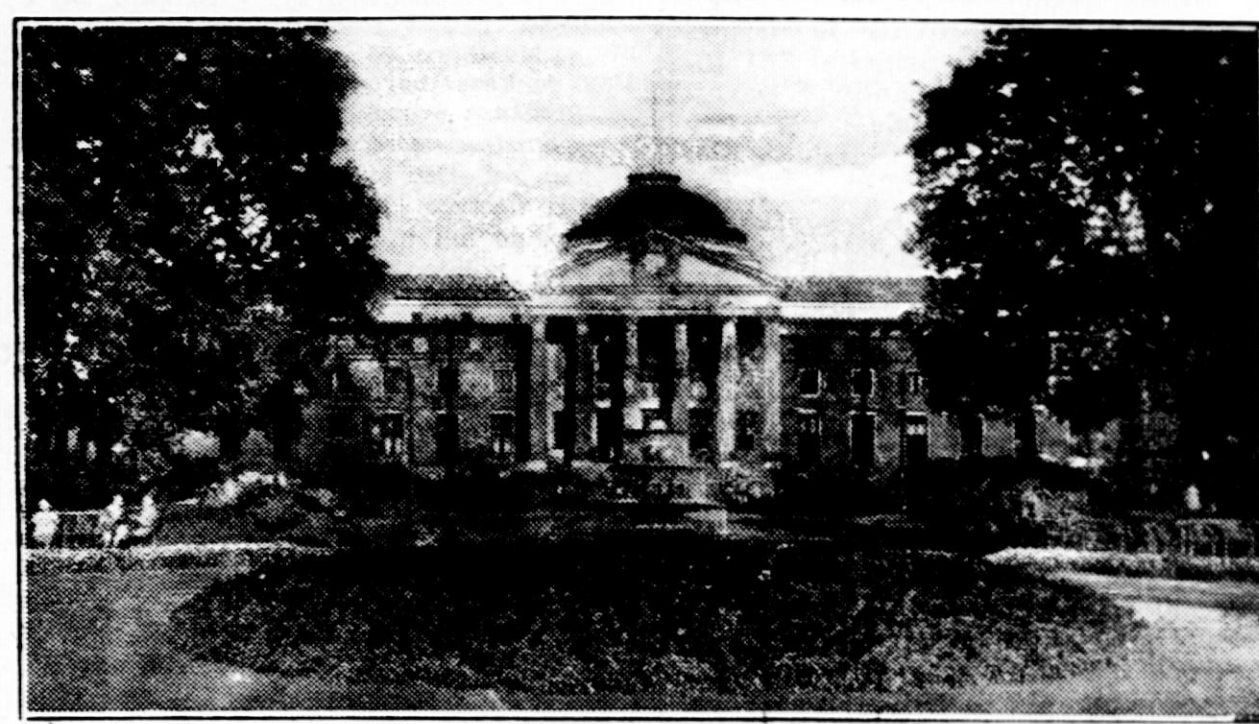
tadi po najidealnejših cestah maza, ne pa užitek. Hoteli so v Nemčijo dobi, mrcosa se ti ni treba nikjer bati, saj je vse snažno in čisto. Tudi v Mainzu smo dobro prenočili, da smo bili zjutraj spočiti in dobre volje že na vse zgodaj.

Pogled na Mainz z desnega brega Rheina

že zopet se je bilo treba šuriti. Pred odhodom smo si še ogledali katedralo, ki po vsem tem, kar smo videli še prej ni nič posebnega. Mesto samo ima skor krasno lego ob izlivu reke Main v Rhein, kaže pa snake starega, ne posebno živahnega mesta in če te vodi pot skoznj to

namiselnih naravnih lepot, kakor med Mainzem in Kölnom. Tu postajajo kraji še bolj industrijski, ogromni dimnikovi režejo obe nebi, dolina preliva široko ravnilo in oči se ti sušno polagoma utrujajo, ker so se razvzvali. Tovarna se dviga pri tovarni, kamor opredel, sami tovarniški dimniki. Bližajo se velika industrijska mesta.

Zdraviliški dom v Wiesbadnu

Čudna so pota ljubezni

Kako si znajo dekleta pomagati, da jim pošlje srečno naključje moza

James W. Williams, eden najbogatejših lastnikov rudnikov med v Ameriki, nikakor ne prikriva, na kako čuden način se je seznanil s svojo ženo, s katero živi že 40 let v srečnem zakonu. Williams je bil od mladih let strasten kadilec, toda v začetku svoje kariere si ni mogel privoščiti dobrega tobaka, ker ni imel denarja. Ko je nekega dne zopet kupil zavojček slabega tobaka in ga odprl je našel v njem najboljši tobak. Gotovo so se zmotili pri zavijanju, je pomislil William in začel navdušeno kaditi. Toda zavojček je bil kmalu prazen, nekega dne si je mladenci zadnjič nabasal z dobrim tobakom pipo. Predno je pa vrget prazen zavojček proč je našel na dnu listek z naslednjimi besedami:

»Ta tobak sem spravila skrivaj v zavojček za siromašnega kadilca. Če ste vi, ki ga dobite, mladenci čedne zunanosti, mi sporočite svoj naslov. Pišem se Mary Wiersova in sem delavka v tobačni tovarni v Houstonu.«

Williams ji je takoj pisal in čez nekaj mesecev je bila že poroka. Čez tri leta ga je pa morala žena na zdravniškov nasvet odvaditi kaditi.

Ljubezen hodi večkrat res čudna pota. Neki delavci v tovarni vžigali na Švedskem se je nasmejala sreča, ker je položila v škatlico pisemce z opozorilo na svojo osamljenost. Čez leto dni se je javil ameriški inženjer in vzela sta se. Po manjših francoskih mestih je med dekleti še zdaj

navada pritrčiti fotografijo in naslov na otroški balonček, da najde deklet tako pravega. Tudi paketi sadja v Kaliforniji so že prinesli mnogim dekletom srečo. In nedavno so nedeljski listi zabeležili vest o posebno čudnem naključju. Mlada hči nekega farmarja je napisala svoje ime in naslov s kratkim življenjepisom na sveže jajce, ki je šlo k prekupcu v najbližje mesto. Minilo je pa leto dni, predno se je nekdo javil, kajti jajce je romalo potem v New York v hladilnico. Dotični, ki ga je slučajno dobil, je prišel na farmo osebo. Bil je mlad pek, ki je prebival komaj dober kilometer od farme in je hodil s farmarjevo hčerko celo v šolo. Seveda sta se vzela.

Angleška operna pevka Gwen Edvardsova je vzela nedavno moza, ki je ni nikoli videl, pač je pa šinjal v radiu in se zaljubil v njen glas. Pisal ji je navdušeno pismo, polno sladkih besed tako, da je bila radovedna, kdo ji piše in povabila ga je v opero, kjer je petla. Tako sta se seznanila in zaljubila drug v drugega. Siromašnemu ameriškem dekletu se je nasmejala sreča, ker je zahajala k slikarju v atelje, da je našel po nji reklamni plakat. Tako je obrnil nase pozornost premožnega trgovca, ki se je zaljubil v njo in jo vzel za ženo. V Parizu so pa imeli oni dan svatbo, kjer je tudi ljubezen hodila čudno pot. Ugleden politik je nekega dne telefoniral in vlijudno telefonistke v centrali ga je tako prijetno presenetila, da se je seznanil z mlado uradnico in kmalu sta bila mož in žena.

Milijonarjevo umetno zobovje

Na Strbskem Plesu se mudi na počitnicah holandski milijonar Mark Jugenbol. Star je sicer že 69 let, vendar je pa še vedno navdušen planinec in Tatre so ga tako očarale, da se je namenil na njihove grebene. V soboto jo je mahnil na greben Patria, visok 2205 m. Do vrha je hodil vse dopoldne. Na vrhu je malo prigriznil, potem se je pa vračal. Ko je bil že akoraj v dolini, je opazil, da je pozabil na vrhu umetno zobovje. Zobovje je posebno lepo izdelano in bilo je primerno drago tako, da ga Holanec ni hotel pustiti vrh gore, čeprav mu denarja ne manjka. Mož je bil že utrujen in vrh je znova dosegel šele zvečer. Našel je zobovje in v temi se je vračal.

Spoloma je pa padel s strme skale in obležal 20 m pod njo nezavesten. Šele nočni mraz z dežjem ga je zdrnil, da je nadaljeval pot. Ker je bil pa ranjen na glavi in levi roki, je hodil zelo dolgo. V temi je agresil pot in krenil proti Popradskeemu Plesu, kamor je prišel šele čez 12 ur ves izmučen in izžepan. Ta čas se je pa njegova žena tresla za možovo usodo n ko se mož niti v soboto pomoči ni vrnil, je naprosila hotelsko upravo, naj ga išče. Iskanje je bilo težko, ker Jugenbol nikomur ni povedal, kam se je namenil. Zato se je tudi re-

šinla ekspedicijska vrnila brez njega. Brž so spravili na noge tudi orožnike, ker se je bila razširila vest, da je postal holandski milijonar žrtve roparskih morilcev. Šele telefonično obvestilo iz Popradskega Plesa je razburjene duhove pomirilo.

ELITNI KINO MATICA
Te. 21-24 Te. 21-24
Samo danes ob 4. 7.4. in 9.4. uri
Franciska Gaal v
POZDRAVLJA
IN POLJUBLJA TE
VERONIKA
Dopolnilo: Šmucarska šola v Pokljuki

V hotelu
Gost potoži zjutraj hotelirju: Vao noč sem moral pustiti goreti luč zavoljo teh vražjih stenic.
Hotelir: Gospod, to bi si bili lahko prihranili, saj vidijo stence tudi v temi.

Ve, kaj se spodobi
— Angela, ozirati se za vsakim mladim moškim se vendar ne spodboli.
— Toda, mamica, saj se oziram samo za lepimi.

Dobro radio
— Si zadovoljen z radioaparatom?
— Pa še kako! Deset postaj dobim po vrsti.
— To še nič ni. Jaz jih dobim z mojim deset naenkrat.